

НА КОРІАТОВИЧІВ ХОЧУТЬ ЗРОБИТИ НАБЕРЕЖНУ **с.7**

СЕРЕДА
1 березня 2023

ТОЛЬКИ ПЕРЕВІРЕНІ ФАКТИ

№9 (1626)

У КОГО ЗРОСТУТЬ ПЕНСІЇ З 1 БЕРЕЗНЯ? **с.2**

10⁰⁰ грн
1 блок

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

20MINUT.UA

САПЕР ПІДІРВАВСЯ НА МІНІ, АЛЕ ПОВЕРНУВСЯ НА СЛУЖБУ НА ПРОТЕЗІ

► Внаслідок вибуху протипіхотної йому відірвало стопу лівої ноги. У тому місці, де була міна, проходило немало людей, але вибуховий пристрій спрацював на саперові

► Сталося це тоді, коли територію уже обстежили. Старший групи саперів здійснював контрольну перевірку. Чому міну не вдалося виявити раніше? Який стан здоров'я травмованого сапера?

с.4

ВЛАД НЕ СТАЄ НА НІЖКУ, БО ПОШКОДИЛИ НЕРВ

► Хірург прооперував 4-річному Владу ніжку. Мав вирізати кістку, але не знайшов її та, як сказав, відрізав шматочок м'яза. Три місяці дитина на ногу не стає, є ушкодження нерва. У Вінниці хлопчику допомогти не можуть...

с.8

ШВИДКУ ПЕРЕТВОРИЛИ НА СТОМАТКАБІНЕТ

► Невдовзі стоматологія на колесах поїде до військових на фронт — туди, де немає клінік та фахівців. Проєкт реалізували спільно влада та бізнес. А охочих працювати в цьому мобільному кабінеті більше, ніж є місць

с.10

РЕКЛАМА

Передплати газету RIA онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою, за реквізитами або коштами «ЕПідтримка»*

peredplata.ukrposhta.ua

Е Підтримка

* Потрібна допомога? Дзвоніть 093 006 2232, розкажемо як оплатити картою "Е-Підтримка"

Квартира у Вінниці

за **20 900\$**

можливе розтермінування до 18 місяців

WWW.DOBROBUD.NET

073-051-07-07
098-051-07-07

Вул.Сергія Зулінського 396

ДУМКА

ОЛЬГА ТКАЧ

ГРОМАДСЬКА ДІЯЧКА

Україна житиме

На початку війни я не могла зрозуміти, чому рашистів називали орками, і син порадив мені подивитися фільм «Володар перснів». Одну серію подивилась з горем пополам. З'ясувала, хто такі орки, і все. Далі не зайшло, як кажуть.

Більше фільмів я дивитися не могла. Війна не давала мені переключитися на щось інше, бо мозок окрім новин із фронту, з бойових позицій, з того, що відбувається в Україні, нічого іншого не сприймає.

Нещодавно за порадою подруги вирішила спробувати подивитися художній фільм «Фріда». О диво! Знаєте, я змогла додивитися навіть фінал. Фільм захоплюючий. У ньому показане приватне життя мексиканської художниці Фріди, яка внаслідок автомобільної катастрофи отримала інвалідність. Терпіння, оптимізм, сила волі, кохання допомогли їй жити далі. У фільмі є історичний персонаж — втікач із Росії Троцький. І про фрески у храмі з обличчям Леніна цікаво дивитися...

Але справа не в сюжеті фільму, і не в грі акторів. Справа в тому, що наші ЗСУ дають нам впевненість у нашій перемозі. Справа в тому, що дух, оптимізм і боротьба наша з рашизмом поступово йдуть до Перемоги. Внаслідок чого мій мозок почав перелаштовуватися, він дозволив мені за рік з дня початку війни просто подивитися художній фільм, проникнутися його сюжетом, вболівати за долю героїв...

Ви скажете, що мозок втомився від постійної інформації лише про війну? Можливо. Та, думаю, мозок подає сигнали, що скоро ми повернемося до мирного життя, що можемо дозволити собі бути спокійними, бо маємо величезну світову підтримку, бо маємо патріотичну армію ЗСУ, яка вишвириє ворога за межі нашої української землі.

І незабаром весна. Саме вона несе оновлення природі, оновлення всьому живому. А, отже, Україна житиме, бо ми непереможні.

ІНДЕКСАЦІЯ ПЕНСІЙ. У КОГО ЗРОСТУТЬ ВИПЛАТИ

Пенсійне питання ■ З початком календарної весни в Україні проведуть індексацію пенсій. Виплати зростуть на 20%, кажуть у Кабміні. Але станом на зараз остаточного рішення ще не ухвалили. Натомість є проєкт постанови, в якому прописані, зокрема, нові мінімальні пенсії для військових, чорнобильців, учасників бойових дій

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
 (063)7758334

В уряді анонсували підвищення пенсій на 20%.

«Під індексацію підпадати будуть усі категорії, які визначені законодавством. Ми робимо це попри те, що законом України про Держбюджет на 2023 рік така індексація не є обов'язковою», — сказав 17 лютого під час засідання Кабміну Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль.

Пізніше міністерка соціалітики Оксана Жолнович розказала в ефірі національного телемарафону, що доплата до пенсії становитиме 400-700 гривень в середньому.

Воно стосуватиметься близько 10 мільйонів людей.

І щоб не було, як у попередні роки — хтось отримав доплату 60 гривень, а хтось 600 — держава запровадила механізм збалансування пенсій, щоб усі отримали більш-менш рівномірно.

«До прикладу, вам 70 років, ви маєте повний страховий стаж, але отримуєте маленьку пенсію 1,5 тисячі. У такому разі точно заплатять 3 тисячі гривень, тобто дадуть державну дотяжку. І практично, такі державні дотяжки, застосують до 4 мільйонів пенсіонерів, в яких пенсійні виплати або мінімальні, або менше мінімального розміру», — розповіла Оксана Жолнович.

Якщо це пенсіонер із загальним стажем, у якого пенсія більша за мінімальну, то в середньому така категорія отримає 750 грн доплати. До того ж обмежили верхню виплату індексацій для всіх — ніхто не отримає понад 1500 гривень доплати.

«Навіть якщо для великих пенсій розрахунок індексації буде ви-

щим, ми все одно додамо лише 1500 гривень. Все тому, що потрібен ресурс для доплат по 400 та 500 грн пенсіонерам із найменшими сумами», — зазначила міністерка соціалітики Оксана Жолнович.

У відкритому доступі ухваленої постанови про індексацію, станом на 27 лютого, немає. Втім, на сайті Федерації профспілок публікували проєкт постанови до обговорення. Звіти ми дізналися подробиці.

Отже, мінімальне підвищення складатиме 100 гривень. Однак розмір мінімальної пенсійної виплати має зрости з 2100 грн до 2520 грн (рівно на 20%).

Людам, які вийшли на пенсію протягом 2020–2022 років, пропонується просто додати

«Рішення щодо підвищення пенсій приймаються з урахуванням вже прийнятих рішень щодо соцзахисту»

по 100 гривень, хоча пенсії, призначені нещодавно, як правило, не індексуються. Будь-які пенсії, призначені у 2023 році, взагалі не підвищуватимуть.

До того ж, встановлюються нові розміри мінімальних пенсійних виплат для громадян певного віку з певною кількістю стажу.

Якщо в людини є повний стаж (30 років для жінок, 35 років для чоловіків), то виплати будуть більшими. Те саме стосується й віку: чим старшою є людина, тим більшою буде мінімальна виплата, навіть якщо стажу трохи менше.

Наприклад, люди з повним стажем, яким не виповнилося 70 років, отримуватимуть 2 тисячі 760 гривень. Люди з повним стажем віком від 70 до 79 років

Доплата складе від 100 до 1500 гривень. Остання цифра є верхньою межею індексації, яка відбудеться в березні цього року

отримуватимуть не менше 3 тисяч гривень. Стільки ж (3 тисячі гривень) отримуватимуть люди, віком 75–79 років, навіть якщо в жінки буде лише 20 років стажу, а в чоловіка — 25 років.

У людей, старших 80 років, загальний розмір пенсії буде не менше ніж 3120 грн. Для цього також вистачить 20 і 25 років стажу жінкам і чоловікам відповідно.

Окремо в проєкті постанови прописана індексація пенсій для військових. Виплати для них зростуть на 20%, але йдеться про збільшення основного розміру військової пенсії, без урахування надбавок та доплат.

На 20% мають зрости пенсії тим людям, пенсії яких призначені відповідно до Законів «Про державну службу», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про статус народного депутата України» та «Про наукову і науково-технічну діяльність». Їм індексується базовий розмір пенсії (без надбавок).

Проєктом постанови пропонують нову нижню планку пенсій для «чорнобильців». Вони не мають бути нижчими за:

■ 8 тисяч 208 гривень — для людей з 1 групою інвалідності (+1368 грн);

■ 6 тисяч 566,40 гривні — з 2 групою (+1094,40 грн);

■ 5 тисяч 61,60 гривні — з третьою групою та для дітей з інвалідністю (+843,60 грн).

Окремим пунктом підвищуються розміри мінімальної пенсії для людей, в яких виникла інвалідність внаслідок війни та учасників бойових дій. Після перерахунку загальний розмір пенсії з усіма надбавками для них не може бути меншим ніж:

■ 14 тисяч 71 гривня — для людей з інвалідністю війни I групи (+466,5 грн);

■ 11 тисяч 654 гривні — 2 групи (+665,75 грн);

■ 8 тисяч 355 гривень — 3 групи (+820,20 грн);

■ 4 тисячі 874 гривні — для учасників бойових дій (+478,70 грн).

Однак всі ці розміри підвишень не є остаточними.

«Рішення щодо підвищення державних соціальних гарантій приймаються з урахуванням наявних фінансових ресурсів держави та вже прийнятих рішень щодо соціального захисту населення та поточних потреб сектору безпеки і оборони», — йдеться в роз'ясненні від Міністерства соціалітики.

Вікові надбавки

З 1 квітня 2020 року пенсіонерам, яким 70+ років, виплачують компенсаційні надбавки. У 2023 році виплата цих вікових надбавок зберігається: виплачується за умови, що пенсія не перевищує 10 тисяч 345 гривень. Тож компенсаційні доплати

до пенсії, щомісяця, нараховуються в таких обсягах: для людей, віком 70–74 роки — 300 гривень; для людей, віком 75–79 років — 456 гривень; для людей, віком від 80 років — 570 гривень.

МИ ЗАПИТАЛИ ВІННИЧАН

Це питання ми ставили нашим підписникам у соцмережах, де вінничани жваво обговорюють найважливіші новини, діляться своїми думками, враженнями та досвідом. Приєднуйтеся до нас у фейсбуці <https://www.facebook.com/20minut.ua> та інстаграмі <https://www.instagram.com/vn20minut/>

ЛЮБОВ СЕМУШЕВА
 8 березня — це весна, квіти, це весняне і міжнародне свято. Нехай залишається це приємне свято у жінок.

ІЯ ФЕСЕНКО
 Я вважаю, що ні, не потрібно. Це міжнародне свято і скасовувати чи переносити його — це неправильно.

НІНЕЛЬ ГОРОДЕНСЬКА
 Ми можемо і без свята обійтися, нам важливо, щоб була Перемога і щоб всі наші захисники повернулися живі.

ТАНЯ КОВАЛЬ
 Хай це буде той день, коли закінчиться війна. Що може бути краще для мами, дружини, доньки, сестри?

АЛЬОНА ПАНКІВСЬКА
 Що зміниться для української жінки зі зміною дати святкування? Вона стане більш захищеною, з'явиться більше можливостей?

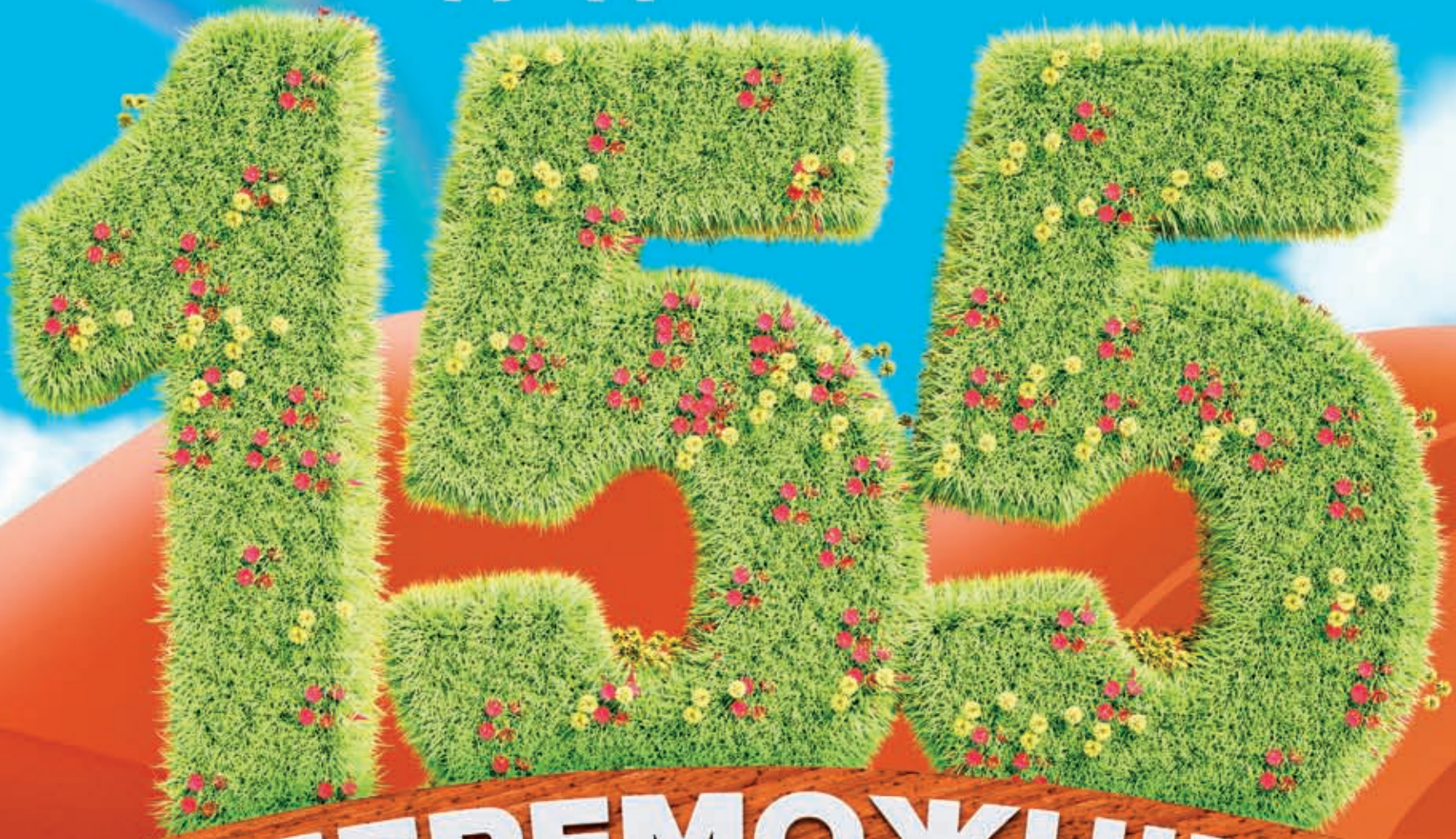
Чи потрібно скасувати/перенести святкування 8 березня в Україні?

ВИГРАВАЙТЕ, КОХАНІ!

АКЦІЯ*

ДОДАТКОВО

ПЕРЕМОЖЦІВ

та **1 000 000** грн***

Купуй 4 або більше білетів від 25 грн кожен однією покупкою
Протягом 5 акційних тиражів вигравай 50 000 грн або 5000 грн
ДОДАТКОВО

Більше білетів – більше шансів на виграш!
Акційні тиражі: 12, 19 і 26 лютого та 5 і 12 березня 2023 р.

купуй на
msl.ua

*Ця Акція розгортається додатково сайтом роздрібною мережею № 1214-1218 державної лотереї «Лото-Забава».

**Ця 1 000 000 грн розгортається загальною сумою кошти, яка додатково реінструментується в тиражах № 1214-1218 державної лотереї «Лото-Забава», а саме під час розіграшу тиражів лотереї

№ 1214 – 200 000 грн, № 1215 – 200 000 грн, № 1216 – 200 000 грн, № 1217 – 200 000 грн та № 1218 – 200 000 грн.

Під час проведення розгортається 185 віграваних грошових комбінацій, які додатково будуть визначені під час проведення тиражів № 1214-1218 державної лотереї «Лото-Забава», а саме по 31 віграваній грошовій комбінації

в кожному із зазначених тиражів цієї лотереї. Державна лотерея «Лото-Забава» проводиться з 24.04.1998 року до 22.09.2024 року. Місце проведення лотереї – Україна (за виключенням тимчасово окупованих територій України). Місце проведення розіграшу – м. Київ. Детальну інформацію про умови, строки та місце проведення лотереї (у тому числі умови сайтових (акційних) тиражів) можна дізнатися на веб-сайті msl.ua та за телефоном гарячої лінії 0-800-21-00-45 (дільник по Україні безкоштовно). Виграти в державній лотереї оподатковується згідно із законодавством України.

САПЕР ПІДІРВАВСЯ НА МІНІ, АЛЕ ПОВЕРНУВСЯ НА СЛУЖБУ

Мужність ■ Внаслідок вибуху протипіхотної йому відірвало стопу лівої ноги. У тому місці, де була міна, проходило немало людей, але вибуховий пристрій спрацював на саперові. Сталося це тоді, коли територію уже обстежили. Старший групи саперів здійснював контрольну перевірку. Чому міну не вдалося виявити раніше? Який стан здоров'я травмованого сапера?

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA, (067)1079091

Із сапером Василем Зубком зустрілися на території аварійно-рятувального загону спецпризначення обласного управління ДСНС. Він заступник начальника частини піротехнічних робіт. Під час ходи 30-річний чоловік злегка накульгує на ліву ногу. Можливо, не звернув би на це уваги, якби не знав, що він підірвався на міні.

Після протезування рятувальник повернувся у стрій і знову приступив до виконання своїх обов'язків.

Упродовж нашої розмови він жодного разу не скаржився. Зате повторював, що йому подобається робота. Не нарікає на вибір професії навіть після того, що сталося. До речі, стати сапером Василь мріяв ще зі школи.

— Але ж це небезпечна професія! — кажу співрозмовнику.

— Коли виїжджаємо на завдання, спершу думаю не про безпеку, — розповідає пан Василь. — Головне у ті хвилини допомогти людям. Мені це подобається. Небезпека постійно присутня, це правда. Навіть для професіонала чи сапера з великим досвідом. Буває, все робиш за інструкцією, а виникає ситуація, якої в принципі не мало бути. Саме так сталося зі мною. Я ж все виконував, як кажуть, як книжка пише, а залишився без стопи...

МЕТАЛОШУКАЧ НЕ РЕАГУЄ НА ПЛАСТМАСУ

Влітку група саперів із Вінниці працювала на деокупованій території у Чернігівській області. Виявляли і знешкоджували міни, залишені рашистами. Їх було п'ятеро. Кожен подумки уже уявляв себе вдома, адже до ротації залишалося шість днів. Майже два місяці відпрацювали.

У середу, 3 серпня, до них надійшло повідомлення з села Новий Биків. Василь Зубко до тепер пам'ятає не тільки число і день, а й годину, коли сталася біда. Місцеві жителі повідомили, що трактор наїхав на вибуховий предмет. Тракторист обкошував траву на узбіччі і стався вибух. На щастя, механізатор не постраждав. Трактор пошкоджений тільки частково.

За словами пана Василя, приїхавши в село, обстежили місце, де трактор наїхав на вибухівку. Це сталося на узбіччі дороги. Відпрацювали площу довжиною

приблизно 100-150 метрів і шириною 2-3 метри.

Недарма старалися. Виявили дві протитанкові міни ТМ-62 у металевому корпусі. Вкопали, перевели у транспортне положення, перенесли у автомобіль, щоб відвезти у спеціально відведене місце для знищення.

Перейшли на протилежну сторону дороги. Металешукач жодного разу не подав сигналу про небезпеку. Але саме там була закопана протипіхотна міна. Пізніше стало відомо, чому вибухівку не вдалося знайти.

— Її упаковували в пластмасу, а металешукач не реагує на такий матеріал, — говорить Василь Зубко. — Найскладніше виявляти те, що у пластмасовому корпусі. Міна знаходилася обабіч асфальтованої дороги на виїзді з села. Поруч розташовані житлові будинки. Видно, що тут ходили люди. Хтось скошив траву...

Їм залишалося провести контрольну перевірку виконаної роботи. Такий захід обов'язковий. Це передбачено службовою ін-

«На мою думку, міна, на якій я підірвався, була закладена уже після деокупації. Найімовірніше, це робота диверсанта»

струкцією. Перевірку здійснює старший групи. Ним був Василь Зубко. На цей час група має знаходитися на відстані не менше ста метрів. Отож, Василь залишився один. Глянув на годинник. Стрілки показували, що до п'ятої вечора залишалося зовсім мало часу. Увімкнув металешукач і розпочав обстеження.

Вибух пролунав несподівано, сапер відчув різкий пекучий біль у нижній частині лівої ноги. Залишався при свідомості.

У піротехніків є правило: не наближатися до травмованого внаслідок вибуху, поки не пересвідчишся, що не існує нової небезпеки. Як пояснив співрозмовник, його колеги швидко перевірили узбіччя і почали надавати першу допомогу. Турнікетом зупинили кровотечу. Викликали швидку...

НІМЦІ ДОПОМОГЛИ СТАТИ НА НОГИ

Важко травмованого Зубка доправили до лікарні у містечку Бобровиця.

Там він провів приблизно го-

Василь Зубко пройшов комісію і вийшов на службу. Але розчарований одним — лікарі заборонили йому брати участь у розмінуваннях

дину. За цей час лікарі надали невідкладну допомогу і перевезли до Києва у військовий госпіталь. Наступного дня його перевели у відомчий медичний заклад — Центральний шпиталь МВС України. Там лікували до 24 вересня.

Як пояснив співрозмовник, медики сформулювали куксу, це та частина на кінцівці, що залишилася після ампутації, а далі на сапера чекала далека дорога.

Василь по натурі — оптиміст. Навіть коли розповідав про пережите, повторював: «Все нормально». Інколи навіть усміхався на те, що я прошу вибачення за важкі спогади.

— Стопа не своя, але ходити можна, німці допомогли знову стати на ноги, — каже співрозмовник.

— Він ще й жартівник, а не тільки оптиміст, — розповіли колеги сапера. — Ви його більше розговоріть, тоді почуєте, які в нього жарти.

Протезували піротехніка у клініці німецького міста Остерхофен. У дорозі його супроводжував лікар і дружина. Вона постійно перебувала поруч із чоловіком. Першим про його травмування їй повідомили колеги сапера. Він просив їх про це. Батькам сам телефонував уже з Києва.

У перший день зими Василь Зубко повернувся додому. Перед тим протягом двох місяців про-

тезували, виготовляли протез, навчали ходити з «чужою» ногою.

У Вінниці пройшов комісію і 15 грудня вийшов на службу. З радістю тиснув руки колегам. Зате розчарований іншим — лікарі заборонили йому брати участь у розмінуваннях.

ЧЕРЕЗ ТРИ МІСЯЦІ ПІСЛЯ ДЕОКУПАЦІЇ

Зубко неодноразово аналізує для себе події 3 серпня. Так має робити професіонал. Такий аналіз — це набуття досвіду.

— На мою думку, міна, на якій я підірвався, була закладена уже після деокупації, — говорить він. — Рашистів вигнали з Нового Бикова у квітні. Вибух стався на початку серпня. Тобто через три місяці! Не міг пристрій за цей час не спрацювати. Найімовірніше, це робота диверсанта. Він встановив міну пізніше, коли в селі вже не було окупантів.

Каже, нині сапери стикаються з багатьма невідомими раніше боеприпасами, бо вони всі новітні. Це — багато різновидів артснарядів, протитанкові та протипіхотні міни, реактивні системи, ручні гранати, касетні елементи, різноманітні мінометні міни. У перші дні війни мало знали, як з ними працювати, а вже в подальшому працівники навчальних закладів системи цивільного захисту почали готувати рекомендації, методички про те, як працювати з новітніми боеприпасами.

— Найскладніше виявляти те, що у пластмасовому корпусі, — каже сапер. — Рашисти упаковують в пластмасу навіть протитанкові міни. Їхній підлости немає меж. У минулих роках ми вивчали боеприпаси Другої світової, навіть Першої світової воєни, тепер те все вже не актуальне. Новому навчаємося, як кажуть, на ходу.

Заслужена нагорода

Несподіванкою для майора служби цивільного захисту Василя Зубка стало повідомлення про нагородження орденом «За мужність» III ступеня. Високу нагороду він отримував у Києві. Її вручив міністр МВС Ігор Клименко. Разом із паном Василем відзначили ще двох його колег. Стар-

ший прапорщик Руслан Тельнюк отримав медаль «За бездоганну службу» II ступеня, а прапорщик Тарас Скрипник — таку саму медаль тільки III ступеня. Колеги нагороджених кажуть, що хлопці заслужено відзначили. Такими, як вони, варто гордитися.

Понад чотири тисячі вибухів

Зустріч із сапером Василем Зубком допоміг організувати керівник пресслужби обласного управління ДСНС Олександр Кутувий. Разом із ним їздили у загін до рятувальників на зустріч із героєм нашої публікації. Попросив пана Олександра поділитися узагальненою інформацією про роботу саперів у минулому році. Ось які цифри він повідомив.

Торік вінницькі сапери працювали у трьох областях — Чернігів-

ській, Харківській і Херсонській. Співрозмовник поділився інформацією про кількість виявлених і знищених боеприпасів у 2022 році. Найбільше їх дістали із землі на Чернігівщині — 4041 одиницю, таку кількість виявили під час 162 виїздів на розмінування. У Харківській області вінницькі сапери за 130 виїздів виявили 3132 вибухонебезпечних предмети. На Херсонщині очистили землю від 532 вибухових оди-

ниць, там виїжджали на завдання 59 разів.

До речі, у нашій області торік саперів викликали на розмінування 152 рази, виявили і знешкодили 401 вибухонебезпечний предмет. У нинішньому році продовжують очищати землю, всіяну рашистами вибуховими предметами. У день нашої розмови на Херсонщину відбула друга група піротехніків. Одна група вже працює на визволених територіях Херсонської області.

АЛІМЕНТІВ НЕ ПЛАТИВ, А ЯК СИН ЗАГИНУВ, ОТРИМАЄ 7 МІЛЬЙОНІВ

Несправедливість ■ Жителька Жмеринки самотужки виховувала сина, колишній чоловік залишив їх ще тоді, коли дитина була малою. Не платив аліментів. Після того, як син загинув на війні, біологічний батько з'явився отримати компенсацію. Адвокати кажуть, що він має на це право. Хіба це справедливо?

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA, (067)1079091

Маму Андрія звали Валентина Михайлівна. Вона зі Жмеринки. Разом із нею до війни проживав син Андрій. Батько залишив їх, коли хлопчик був малий.

Жінка стверджує, що після їх офіційного розлучення колишній чоловік не сплатив дитині жодної копійки аліментів. Зрозуміло, що не виховував дитину. Всі клопоти лягли на плечі мами.

Коли почалася війна, Андрій пішов боронити державу від рашистів. Мама щодня молилася за сина. Друге грудня 2022 року для неї став чорним днем. З військомату повідомили, що її Андрій загинув у бою.

НЕ ТАК ШВИДКО ПЛАТЯТЬ ГРОШІ

Наприкінці листопада Андрій повідомив мамі, що з 6 грудня йому пообіцяли відпустку. Казав, мамо, дуже хочу обійняти тебе. Уже не довго залишилося чекати на нашу зустріч.

У той день, 6 грудня, пані Валентина поховала сина. Він був у неї єдиною дитиною.

Пояснила, що 10 тисяч гривень на поховання їй надала Жмеринська міськрада.

Оформила також документи на отримання виплат від обласної влади. Їй сказали, що мають заплатити 60 тисяч гривень. Невдовзі буде три місяці після похорону, але коштів з області вона ще не отримала. Матері важко брати гроші за загибель сина. Ніяке золото світу не замінить рідну дитину.

Є ще виплати від держави. Пані Валентина не поспішала з оформленням документів. Коли нарешті пішла у військкомат запитати, за якою процедурою виплачує держава гроші, дізналася про несправедливість у їх розподілі.

У військкоматі їй пояснили, що спершу мають надійти документи з військової частини, а їх поки що не отримували. У неї запитали про чоловіка. Пояснила, що давно з ним розлучена. Розповіла, що той навіть аліментів не платив, не кажучи про виховання сина.

— Він біологічний батько, тому одноразова допомога ділиться також на нього, — почула у відповідь.

— Це ж несправедливо! — ділиться думками з журналістом RIA/20minut.ua пані Валентина. — Він обманював державу, коли не платив аліменти. Його тоді розшукували через виконавчу службу. Але грошей він все одно не давав. Замість нього аліменти платила держава. Тепер йому заплатить держава. За що? За те, що обманював її, ховався з аліментами? За те, що залишив дитину?

Жінка каже, якщо такий закон, то його треба змінювати. Вона телефонувала в обласну військову адміністрацію. Там відповіли, що це не в їхній компетенції. Дзвонила на гарячу лінію, там теж не відповіли нічого конкретного.

Пані Валентина просить винести питання на загаль. Можливо, тоді на це звернуть увагу депутати, урядовці.

— Я розумію, що є закон і його треба дотримуватися, мені це можна не пояснювати, — каже жінка. — Але ж закон, як і будь-який інший документ, пишуть і приймають люди. Якщо несправедливість

очевидна, чому її не змінити?

ТАКІ ВИПАДКИ НЕПООДИНОКІ

Під час розмови з журналістом жінка розповіла, що знає ще один аналогічний випадок по їхньому місту.

— Недавно у нас загинув військовий, звали його Павло, як і мій Андрій, він теж зі Жмеринки, — говорить пані Валентина. — Коли дитині було два роки, його покинула мама. Хлопчика доглядав тато. Згодом привів мачуху і вони удвох виростили дитину. Тепер, як дійшло до отримання допомоги за загибель Пашки, об'явилася мамка...

Співрозмовниця уточнила, що батько Павла дуже боляче пережив

«Просила його одружитися, бо дуже хотіла взяти на руки онука чи внучку. А він казав, мамо, я ще не заслужив на таке»

втрату сина. Нині він у лікарні. Кажуть, у чоловіка передінсультний стан. Не про гроші думає зараз.

Тим часом біологічна мама Павла уже цікавиться, коли і як зможе їх отримати. Натомість мачуха загиблого хлопця, яка виховала його, не може претендувати на жодну гривню такої допомоги. Бо це не передбачено державним документом.

Андрію обіцяли коротку відпустку 6 грудня. Саме в цей день його поховали

«ТАК ХОТИЛА ВНУЧЕНЯТКО ПОТРИМАТИ НА РУКАХ»

Розмова із згорьованою жінкою знову повернулася до згадки про сина. Пані Валентина вже вкотре не струмувала сліз. Розповіла, що її Андрійко був людяним і щирим. Понад усе цінував справедливість. Можливо, тому, що з дитинства відчув, що таке несправедливість, коли його залишив батько і не платив грошей.

— Щоб поставити дитину на ноги, я постійно підробляла ще на одній роботі, крім основної, — каже жінка. — Так раділа, коли він після школи навчився на електромонтажника. Потім служив в армії. Гордився тим, що його взяли у прикордонні війська.

Після служби знов став пра-

цювати. За словами жінки, її син не ховався, коли почалася велика війна. Сам пішов у військкомат. Щоправда, його взяли не в прикордонну службу. Це засмутило хлопця, бо хотів у свій загін. Але він виконував бойові завдання там, де йому було наказано.

Його життя обірвалося у бою на Херсонщині. Андрію назавжди залишилось 25 років.

— Просила його одружитися, бо дуже хотіла взяти на руки онука чи внучку, — говорить крізь сльози пані Валентина. — Знаєте, що він мені сказав з цього приводу? Казав, мамо, я ще не заслужив на таке. Треба спочатку чогось добитися в житті. Зараз найважливіше вигнати москалів із нашої землі, а вже тоді думати про сім'ю.

Держава платить 15 мільйонів за загибель на фронті

Журналіст RIA звернувся до адвоката Віталія Шиманського з проханням роз'яснити ситуацію, про яку розповіла мати загиблого військовослужбовця.

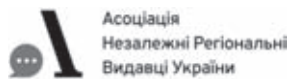
— За загибель військового під час бойових дій держава виплачує одноразову матеріальну допомогу у розмірі 15 мільйонів гривень, — пояснює Віталій Шиманський. — Порядок таких виплат передбачено у постанові Кабміну

№ 168 від 28 лютого 2022 року. Там же визначено перелік осіб, які мають право на отримання зазначеної суми.

Якщо чоловік є біологічним батьком дитини, значить, має право на допомогу разом із матір'ю загиблого сина. Допомога розподіляється рівними частками на тих, хто має право на її отримання. Адвокат погоджується з тим, що з моральної точки зору це може

сприйматися як певна несправедливість. Йдеться про випадок з пані Валентиною. Однак ми керуємося не емоціями, а нормами закону.

— У документі також передбачено, що той чи інший претендент на одноразову допомогу, має право відмовитися від її отримання, — додає адвокат. — У такому випадку гроші розподіляються серед інших осіб, які мають право на допомогу.

Здійснено за підтримки Асоціації «Незалежні регіональні видавці України» в рамках реалізації проекту Хаб підтримки регіональних медіа. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів

Встановили рашиста, який убив ракетою Лізу

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA, (067)1079091

Його прізвище Валерій Боровіков, він заступник командира російської ескадрильї, яка наводила ракети на Вінницю 14 липня 2022 року, коли загинуло 27 людей.

Інформацію про навідника ракет розмістили у Телеграм-каналі спільноти OSINT Бджоли+.

«Всіх розшукаємо, ніхто не ховається», — читаємо у повідомленні, в якому також закликають небайдужих долучатися до пошуку російських убивць.

Майор армії РФ Валерій Боровіков служить на посаді заступника командира ескадрильї літаків да-

лекого радіолокаційного дозору А50У. З допомогою таких літаків виявляють об'єкти та наводять на них ракети. Місцем базування є місто Іваново, аеродром «Північний». Там також розташований Центр бойового застосування та перенавчання льотного складу.

«Бджоли» встановили, що Валерій Боровіков є командиром екіпажу А50У «Таганрог» (бортовий номер 41, реєстраційний № RF-94268). Саме цей борт з початку війни знаходився у білорусі і активно використовувався рашистами.

За наведенням з літака А50У 14 липня 2022 року був здійснений ракетний удар по Вінниці. У той

день загинуло 27 людей, серед яких маленька дівчинка Ліза і ще два хлопчики. Вшепт спалено клініку «Нейромед», зруйновано Будинок офіцерів та Будинок побуту «Ювілейний», а також пошкоджені десятки навколишніх будівель.

У дописі наводять інформацію про рашиста-убивцю і його сім'ю. Додають фото доньки. Обіцяють так само розшукати й тих, хто випускав ракети.

«Боровіков Валерій Олександрович (Боровіков Валерій Александрович), 25.07.1970, домашня адреса. Іваново, мкр. московський, 6.15 кв.189. Телефон +79065102932 (вотсап). ОК <https://ok.ru/profile/533954644542>.

Дружина: Боровікова (Григор'єва) Олена Борисівна (Боровікова Елена Борисовна) 16.11.1966, ОК <https://ok.ru/profile/522950184426>. Телефон +79109886181 (телеграм, вотсап).

Донька: Боровікова Дар'я Валеріївна 25.05.2005, ОК <https://ok.ru/profile/569046516016>.

Журналіст RIA поділився цією інформацією з речником обласного управління СБУ Денисом Закаблуком. За його словами, у матеріалах слідства відсутня наведена у Телеграм-каналі інформація.

Співрозмовник сказав, що передасть її слідчим. Вона буде взята до уваги. У випадку її підтвержен-

ня слідчі приймуть процесуальне рішення.

Нагадаємо, ракетний обстріл Вінниці 14 липня розслідується управлінням СБУ у Вінницькій області за частиною другою статті 438 Кримінального кодексу України «Порушення законів та звичаїв війни у поєднанні з умисним убивством».

У вересні минулого року в інтерв'ю речника СБУ одному з вінницьких сайтів зазначалося, що «... найближчим часом зможемо повідомити громадськості про осіб, причетних до ракетного обстрілу Вінниці. До речі, їх родичі громадяни України, мають опосередковане відношення до нашого міста».

СКІЛЬКИ ВІННИЦЯ ВИТРАЧАЄ НА ПІДТРИМКУ АРМІЇ

Ремонт чи війна? ■ «Краще б за ці гроші закупили техніку та броніки хлопцям на передову», — такі коментарі вінничани пишуть ледь не під кожною новиною про ремонти у Вінниці. А скільки вінницька влада витратила грошей на підтримку ЗСУ? А скільки на ремонти? Порівнюємо ці воєнні витрати із затратами на міський благоустрій

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

Щоб дізнатися цю інформацію, надіслали до міської ради інформаційний запит. У відповіді нам розповіли, що міська рада підтримує ЗСУ через закупівлю військових облігацій та дотаціями до державного бюджету. Скільки це в грошах?

ОБЛІГАЦІЇ НА 550 МІЛЬЙОНІВ

Міська рада витрачає сотні мільйонів гривень на закупівлю військових облігацій, кошти з яких використовуються для без-

перебійного забезпечення фінансових потреб держави в умовах воєнного стану — соціальних та оборонних.

З відповіді на інформаційний запит дізналися, що у 2022 році на закупівлю цих облігацій витратили 400 мільйонів гривень.

У 2023 році міська рада хоче витратити ще 150 мільйонів гривень на закупівлю військових облігацій. Рішення про це прийняли на сесії міськради 27 січня. Зараз шукають банк-дилера цінних паперів.

Державні облігації у 2022 році, як зазначили у відповіді на наш запит, розміщували у двох банківських установах — в «Укрексім-банк» та «Райффайзен Банк». Їх

обирали на спеціальних конкурсах і ці фінустанови запропонували найвигідніші умови: 0% за розміщення, придбання, супровід, комісія.

400 млн грн, які були витрачені на облігації торік, повернуть до місцевого бюджету восени 2023 року. Крім того, держава сплатить ще 29 мільйонів гривень до бюджету Вінниці як відсоток. Адаже сутність військових об-

Місто купує облігації на сотні мільйонів гривень. А держава потім повертає ці кошти з платою за користування

лігацій у тому, що держава запозичує гроші у громадян, а у визначений договором строк повертає цей борг та ще зверху дає певний відсоток прибутку, за користування цими грошима.

А ЩЕ 71 МІЛЬЙОН НА ПІДТРИМКУ ВІЙСЬКОВИХ

З облігаціями розібралися, а от скільки витрачає Вінниця на безпосередню підтримку військових?

ВІННИЦЬКІ РЕМОНТИ VS ВИТРАТИ НА АРМІЮ

Дані за 2022-2023 рік, включно із запланованими видатками.
Джерело: vmr.gov.ua, відповідь на інформаційний запит.

«У 2022 році з бюджету Вінницької міської територіальної громади на підтримку військових частин, правоохоронних органів, добровольчих формувань територіальної оборони та інших військових формувань виділено кошти в сумі 29,6 мільйона гривень, — йдеться у відповіді на наш інформаційний запит. — Станом на 1 лютого 2023 року в бюджеті Вінницької міської громади передбачені кошти на вищезазначені цілі в сумі 12,9 мільйона гривень».

Крім того, як зазначили у відповіді на запит, на черговій сесії міськради хочуть виділити ще 28,6 мільйона гривень на підтримку військових частин, правоохоронних органів, добровольчих формувань територіальної оборони та інших військових формувань.

«Таким чином, станом на 1 бе-

резня 2023 року загальна сума коштів, передбачених в бюджеті, складе понад 41,5 млн грн».

То влада Вінниці все ж купує транспорт, дрони, бронешилети, зброю тощо для наших оборонців? І так, і ні.

Цілі, на які можна витратити гроші з місцевих бюджетів, визначені у статті 91 Бюджетного кодексу України. І там, у пункті 17, вказали, що оборонними видатками є лише «заходи та роботи з територіальної оборони та мобілізаційної підготовки місцевого значення». Решту бере на себе Державний бюджет.

«Вінницька міська рада підтримує військових через виділення коштів Держбюджету, які потім витрачають на придбання транспортних засобів, спецприладів подвійного призначення, — йдеться у відповіді на запит.

Порівняння витрат

Також ми запросили інформацію про те, скільки було витрачено коштів на благоустрій, капітальний та поточні ремонти, які проводилися на території нашої громади у 2022 і в січні-лютому 2023 року. Відповіді на це питання поки не отримали, бо «є потреба в опрацюванні великого обсягу інформації», тож на останнє запитання відповідь отримаємо пізніше.

Але інформацію про, принаймні, частину суми, витрачену на ремонти, ми й так знаємо.

У 2022 році на реконструкції та будівництві у Вінниці планували витратити 316 мільйонів гривень. Через обмеження воєнного стану, цей план суттєво скоротили — з міської скарбниці витратили тільки 45,1 млн грн на вищезазначені заходи.

У 2023 році на будівництва та

реконструкції мерія планує витратити 368 мільйонів гривень. А в підсумку виходить, що місто витрачає більше на армію, аніж на благоустрій громади. Проте наголошуємо, що ці дані не повні, бо ми не знаємо, скільки було витрачено коштів на поточні та капітальні ремонти. Які, на відміну від видатків на реконструкції, не були заборонені Кабміном на час воєнного стану.

Нашим військовим потрібні медикаменти та комплекти коліс. Долучайтеся до зборів

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA,
(095)1039671

Погодьтеся, що уявити сучасну Україну без волонтерів просто неможливо. Саме вони, починаючи з 2014 року, забезпечували наше військо усім, що дозволяло їм законодавство: провізією, одягом, взуттям, медикаментами, автівками тощо.

За рік великої війни ними було акумульовано десятки мільярдів гривень. Лише фонд «Повернись живим» та «Фонд Сергія Притули» зібрали 8,5 мільярда гривень — це закриття потреб десятків, якщо не сотень тисяч наших захисників та захисниць.

У Вінниці немає настільки масштабних благодійних проєктів. Однак саме наше місто рік тому перетворилося на гуманітарний хаб, прихисток в якому знайшли переселенці з постраждалих регіонів. Допомогу прибулим надавали не лише місцева

влада, представництва міжнародних фондів та організацій, але й пересічні вінничани.

На жаль, не існує статистики, яка б пролила світло на ту величезну кількість містян, які безкорисливо приймали переселенців у своїх домівках. Як не маємо ми й переліку імен тих вінничан, хто з перших днів долучився до волонтерського руху: плетіння сіток, варіння протитанкових їжаків, відшивання плитоносок, виготовлення бліндажних ліхтарів та свічок, саморобних буржуйок, напівфабрикатів, консервів тощо.

Однак ми знаємо про дві вінницькі благодійні організації, які з першого дня повномасштабного вторгнення активно включилися в роботу і дотепер закривають величезну кількість важливих для наших захисників питань. Це «Благодійний фонд Діани Подолянчук» та громадська організація «Загартовані серця». Зараз, на початку чергової фази

війни, українському війську конче потрібна наша з вами підтримка. Щодня вінницькі волонтери отримують чимало запитів від захисників: на тактичну медицину, тепловізори, портативні зарядні станції та багато всього іншого. І вони роблять все від себе залежне, аби вчасно знайти, придбати та доставити ці речі до місць, де вони потрібні найбільше.

На усе це потрібні кошти, яких через моральне та фінансове виснаження, надходить до благодійних фондів та організацій все менше. Як наслідок, запити закриваються повільніше, а подекуди доводиться відмовляти у допомозі військовим.

Тому надзвичайно важливо для усіх нас зробити ще один ривок і підтримати актуальні збори вінницьких волонтерів. Кожна ваша гривня має значення. Адаже вона також наближає нас до перемоги. Перекажіть волонтерам п'ять,

десять чи двадцять гривень, або будь-яку іншу зручну для вас суму. Допоможіть їм «озброїти» наших захисників такими необхідними на фронті речами.

Благодійний фонд Діани Подолянчук

Фонд спеціалізується на допомозі армії, звільненим населеним пунктам, переселенцям та людям з інвалідністю. Останнім часом волонтери зосередилися на напрямку загальної та тактичної медицини. Щодня вони формують аптечки та комплекти рюкзаків бойових медиків. Шукають та закуповують якісні турнікети. Зараз волонтери продовжують збір на тактичну медицину, потреба в якій у наших бійців є постійно. Підтримати їхню команду можна тут:

Рахунок фонду (Приватбанк):
Номер картки:
5169335100626072
Гривневий
UA7030529900000

26004006109711
Долар IBAN Code
UA6130529900000
26000016109448
Євро IBAN Code
UA6230529900000
26004016103280
Злотий IBAN Code
UA5630529900000
26003026109651
Моно: 5375414119074531/
PayPal — shahinadi@gmail.com
ГО Загартовані серця

Позашляховики, тепловізори, квадрокоптери, одяг, взуття, медикаменти, провізія — кількості того, що вони передали нашим військовим від початку повномасштабного вторгнення, вже не злічити. Зараз організація збирає на портативні джерела живлення та комплекти коліс для автівок на фронті. Колеса потрібно оплатити до 25 лютого, тому, будь ласка, долучайтеся до збору.

Картка: 5375411203112623

НА КОРИАТОВИЧІВ ПЛАНУЮТЬ ЗРОБИТИ НАБЕРЕЖНУ

Оновлення «Заплати» ■ Парк відпочинку замість пустиря — такою може стати прибережна територія, яка знаходиться між базою «Спартак» і автосалоном. У міськраді опублікували концепцію благоустрою: хочуть розчистити хащі, прокласти стежки, поставити освітлення і лави

ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

Виконком міськради 16 лютого затвердив технічне завдання на благоустрій прибережної території «Заплата» у Вінниці.

Орієнтовна відстань запланованої набережної — понад 600 метрів. Вона пролягатиме від річки Каліча (знаходиться між автосалоном і пристанню «Вінниця») та до спортбази «Спартак».

Хащі та пустирі, які є на цій ділянці, впорядкують. Також пропонують прокласти пішохідні та велодоріжки, поставити лави, освітлення. Від вулиці Коріатовичів до Південного Бугу, вздовж річки Каліча, пропонують зробити зелений коридор.

Мета проекту — зробити альтернативу пішохідному маршруту на Коріатовичів, щоб люди мали безперешкодний, безпечний доступ до річки Південний Буг.

З ЧОГО ВСЕ ПОЧАЛОСЯ

Звідки виникла ідея благоустрою прибережної смуги на Коріатовичів? Першого грудня 2021 року вінничани подали до міськради місцеву ініціати-

чу — «Про створення сучасного парку відпочинку Спартак».

На підтримку зібрали 276 підписів. Уповноважена представниця ініціативної групи — Любов Кошелева. Згодом, після опрацювання у міськраді, ідея містян увійшла в нову розробку.

ОСОБЛИВА УВАГА — ЗБЕРЕЖЕННЮ ЗЕЛЕНІ

Простір «Заплата» має складатися з рекреаційних, екологічних та затишних зон для прогулянок та відпочинку в місті.

Тут приділятимуть особливу увагу збереженню наявного біорізноманіття: місцеві рослини виконують роль фільтра для Південного Бугу та малих річок, які впадають у головну артерію Вінниці.

Тому на початку, крім збереження наявних дерев, чагарників та луків, треба буде підсаджувати тополі, верби (дерева і чагарники), дерен, крушину ламку, калину, ожину тощо — ці рослини підсилять наявну зелень.

І ще пропонують забезпечити природне очищення поверхневих вод: наразі вони стікають неочищеними у Південний Буг. Але це хочуть виправити завдяки формуванню «дощових садів» — їх висаджуватимуть в місцях скуп-

чення стоків, а функцію фільтрації виконуватимуть спеціальні ґрунтові суміші та рослини, стійкі як до вологи, так і до більш посушливих періодів.

ГРАВІЙНІ ДОРІЖКИ ТА ДЕРЕВ'ЯНІ ПОМОСТИ

Для зручності переміщення прибережною територією прокладуть стежки, якими зможуть рухатися пішоходи, велосипедисти та, зокрема, на електро-самокатах.

І тут не буде різких підйомів чи сходів: щоб забезпечити доступність для маломобільних груп населення.

Коли все це буде? Наразі невідомо, адже міська влада тільки зараз дала завдання виготовити проект

На різних ділянках пропонують різний матеріал для доріжок — в одному місці вони будуть із гравію, в іншому — складатимуться з дерев'яних помостів (зокрема, на заболочених ділянках «Заплати»).

На всій території будуть встановлені лави, урни та ліхтарі.

ВІДПОЧИНОК НА ПРИРОДІ В СЕРЦІ МІСТА

У плані є розробки для окремих локацій на території «Заплати».

На території спортбази «Спартак» пропонують зберегти відкритий простір-спорт для вінничан. З візуалізації можна зробити висновок, що на базі, біля річки, з'явиться повноцінний піщаний пляж.

Решта території — від бази до річки Калічі — має зберегти

Альтернативний піший маршрут і лінійний парк. Для містян ця територія має стати місцем відпочинку на природі в серці міста

свою «природність»: тут залишається багато зелені, є дерева, чагарники, впорядковані луки, між якими пролягатимуть акуратно прокладені стежки з дерев'яних помостів та гравію.

Ділянку вздовж річки Каліча — від Коріатовичів до Південного Бугу — хочуть також впорядкувати. Зараз тут непролазні хащі, їх розчищать і зроблять «зелений коридор» зі стежкою.

Біля берегів Південного Бугу пропонують встановити тераси для виходу до води.

«Для містян прибережна територія «Заплата» має стати місцем відпочинку на природі в серці міста. Ця територія може бути перетворена на лінійний парк — пішохідний та велосипедний шлях,

який є комфортною альтернативою пересуванню вулицею Князя Коріатовичів», — йдеться в підсумку плану-концепції.

ТЕРМІНИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Те, що ми маємо наразі, є концепцією. А для початку робіт із благоустрою потрібно мати проектну документацію. Розробку проектно-кошторисної документації доручили 16 лютого департаменту комунального господарства і благоустрою.

Після завершення проектних робіт проведуть тендер на пошук виконавця благоустрою. І ось тоді вже матимемо чітке бачення, коли вінничани отримають нову паркову зону з набережною біля Південного Бугу.

Розбили 15 мільйонів на частини. Про новий порядок виплати компенсації родині загиблого воїна

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, RIA, (067)5267352

Нещодавно в Україні змінили порядок виплати допомоги сім'ям загиблих військовослужбовців. Грошову допомогу у розмірі 15 млн грн надалі надаватимуть поетапно. При виплаті ці кошти розбиватимуть на 41 частину: спершу 3 млн, а наступні 12 млн — помісячно.

Про це сказано у наказі Міноборони № 45 від 25 січня 2023 року.

Одноразова грошова допомога (ОГД) виплачується, якщо військовий загинув під час дії воєнного стану або внаслідок поранення/контузії/травми/каліцтва, що сталося в період дії воєнного стану під час захисту Батьківщини, участі в бойових діях чи інших заходах, зокрема, як уточнено наказами, на тимчасово окупованій росією території України, на території між позиціями сил оборони

та позиціями військ держави-агресора в період здійснення зазначених заходів, не пізніше ніж через один рік після поранення/травми чи іншого ушкодження.

Ця допомога розподіляється рівними частками на всіх отримувачів, крім:

- громадян російської федерації або республіки Білорусь;

- осіб, які постійно проживають на територіях цих країн;

- осіб, які засуджені за державну зраду, колабораційну діяльність, пособництво державі-агресору.

Документи оформляє військова частина. А саме:

- витяг із наказу про виключення військовослужбовця зі списків особового складу у зв'язку із загибеллю;

- витяг із послужного списку особової справи про склад сім'ї загиблого;

- грошовий атестат з інфор-

мацією про розмір виплаченої на дату загибелі (смерті) військовослужбовця додатково винагороди.

Право на ОГД можна реалізувати з дня загибелі (смерті) військовослужбовця. У разі відмови

однієї або кількох осіб, які мають право на отримання ОГД, від її отримання, або якщо зазначені особи протягом трьох років не реалізували своє право, їхні частки розподіляються між іншими одержувачами.

Для отримання ОГД необхідно особисто або через законного представника подати заяву до районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки незалежно від місця реєстрації заявника.

Алгоритм розгляду документів

Члени сім'ї звертаються до районного (міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки незалежно від місця реєстрації та подають заяву і документи (завірені копії). Районний (міський) ТЦК та СП завіряє копії всіх документів і не пізніше 7 робочих днів після їх надходження надсилає до обласного ТЦК та СП за підпорядкуванням. Обласний ТЦК та СП перевіряє отримані документи, зокрема такі, що підтверджують родинні зв'язки загиблого (померлого) із заявни-

ками. Після цього документи заявників з висновком і доповіддю надсилаються до Департаменту соціального забезпечення МОУ. Департамент соціального забезпечення МОУ надсилає запит до Кадрового центру ЗСУ щодо того, чи є військовослужбовець у списку бойових безповоротних втрат. Після ухвалення рішення щодо призначення ОГД Департамент соціального забезпечення не пізніше 3-х робочих днів доводить це рішення до фінансово-економічного управління Командування Сухопутних військ ЗСУ

для інформування обласних (Київського міського, районних, міських) ТЦК та СП, та готує проекти розподілів відкритих асигнувань для виплати допомоги в порядку черговості відповідно до дати надходження документів з обласного ТЦК та СП. Районні (міські) ТЦК та СП повідомляють заявників про рішення щодо виплати. Не пізніше п'яти робочих днів від дня відкриття асигнувань обласний ТЦК та СП перераховує кошти на рахунок у банку державного сектору, що зазначений отримувачем у заяві.

ПІСЛЯ ОПЕРАЦІЇ ВЛАД НЕ СТАЄ НА НІЖКУ, БО ПОШКОДИЛИ НЕРВ

Лікарська помилка? ■ Хірург дитячої обласної лікарні Сергій Антоненко прооперував 4-річного Владу ніжку. Мав вирізати кістку, але не знайшов її та, як сказав, відрізав шматочок м'яза. Три місяці потому дитина на ногу не стає, а дослідження вказують на ушкодження нерва. Тепер у Вінниці хлопчику допомогти не можуть...

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
RIA, (067)4333535

«Нам Антоненко в 17 році прооперував ліктьовий суглоб, в дитини рука так і не згинається. Ми після його операції оперувалися в інституті травматології в Києві, але результату немає ніякого».

«Років 20 назад цей «лікар» робив операцію брату на руці (перелом зі зміщенням). Потім рука півроку не заживала, набиралася гній... Чистили 3 рази під наркозом. Скільки років пройшло, а Антоненко так і не вигнали, скільки скарг було. Міг би вже досвіду набратись, а не продовжувати калічити дітей. Бажаю Владу кваліфікованих лікарів, які допоможуть швидко одужати».

Такі коментарі серед суцільного негативу писали вінничани на нашому сайті під матеріалом про чотирирічного Владу, якому в жовтні минулого року хірург дитячої обласної лікарні Сергій Антоненко зробив операцію на ніжку. (У газеті від 15 лютого ми писали про це у матеріалі «Дитина кульгає після операції. Недобачили чи перелікували?») Хоча будемо справедливими, серед дописів був і позитивний коментар:

«У мого сина була велика проблема з коліном, дитина не могла повноцінно ходити. Звернулися до Сергія Антоненка, який прооперував коліно (операція була складна), але слава Богу пройшло трохи часу і ми могли грати футбол. Вдячні лікарю за його роботу. А у Вашому випадку дуже прикро, що так сталося. Бажаю, щоб Ваш синочок через деякий час теж грав у футбол».

ЩО СТАЛОСЯ?

У вересні 2022 року у Владу на УЗД виявили гігрому в підколінній ямці (це підшкірне утворення у вигляді шишки, як правило, розташоване в області суглобів і являє собою порожнину, заповнену рідиною, це одночасно може бути кіста або пухлина) і порадили негайно її видалити. Після консультацій кількох лікарів, хлопчика госпіта-

лізували в дитячу обласну лікарню в травматологічне відділення.

Оперував дитину Сергій Антоненко. Після операції Влад ще тиждень провів у лікарні, тому що операційний шов не заживав, а дитина температурила. Виписували хлопчика вже інший лікар. Бо Сергій Антоненко через два дні після проведеної ним операції пішов на лікарняний, і з тих пір мама хлопчика Ірина Шульга його не бачила, хоча потім неодноразово навідувалась до травматологічного відділення лікарні. Спочатку, бо шов не гоїться — і дитина не ступає на ніжку, потім шов загоївся — а дитина все одно не ступає на ніжку. Хоча з моменту операції пройшло три з половиною місяці.

ЩО КОІТЬСЯ?

Авторка цієї статті зустрілася з Іриною і Владиком 13 лютого в дитячій обласній лікарні. Жінка прийшла писати скаргу на Сергія Антоненка і шукати допомоги. Тому що її дитина, незважаючи на обіцянки лікарів, не ступає на прооперовану ніжку, яка вже почала атрофуватися.

Спонтанний консиліум лікарів, який скликала в себе в кабінеті медичний директор дитячої обласної лікарні Оксана Моравська, вирішив, що Владу потрібно повторно госпіталізувати і дообстежити.

— Ми тиждень пролежали в лікарні, нам повторно зробили УЗД, МРТ дослідження, в Нейромеді зробили електроміографію, — розповідає Ірина Шульга. — І в мене просто немає слів. Тому що гігрома, яку в свою чергу Антоненко під час операції не побачив, на місці. А ще дослідження показали, що в сина пошкоджений нерв, тому він не може ходити. Мені дуже цікаво, що саме вирізав, підрізав чи перев'язав Антоненко.

Хірург після операції сказав мамі, що ніякої гігроми він не побачив, а там просто якась венка вилізла і він її підрізав. Лікарю, який виписував Владу з лікарні, він сказав, що взагалі нічого не різав, лише перев'язав якусь там судинку. А завідувачу травматологічного відділення — що видалив шматочок м'язової тканини.

Проте дослідження показало наступне: «Не можливо виключити травматичне пошкодження загального малогомілкового нерва в підколінній ямці на рівні суглобової щілини з розвитком невроми».

— Мені сказали, що тут нам не допоможуть, треба їхати в Київ, прогнозів теж ніхто ніяких не дає, — говорить мама Владу, яка 22 лютого поїхала із сином в інститут нейрохірургії.

ХТО ВИНЕН?

З цим питанням ми звернулися до адміністрації дитячої обласної лікарні. Адже пошкоджений нерв у дитини не просто так. А ще Ірина Шульга писала скаргу на хірурга Сергія Антоненка, цікавила

За словами тітки хлопчика, лікар каже, що дуже хвилюється за Владу і готовий до діалогу, але за умови — «без преси»

реакція закладу.

— Все ще під питанням, в інституті нейрохірургії подивляться, бо там головна проблема, що з цього нерва є пухлинне утворення, яке носить назву неврома, — говорить медичний директор дитячої обласної Оксана Моравська. — То була реакція на скаргу чи ні? — запитую у медичного директора.

— Звісно була, засідала комісія, результати якої ми показували мамі Владу, Ірині, перед тим, як відправляли на Київ, — говорить Оксана Моравська. — Комісія вирішила госпіталізувати дитину в інститут нейрохірургії.

— А з лікарем що?
— А що з лікарем? — запитую медичний директор.

Лікарі кажуть, що ситуація важка. В Київському інституті нейрохірургії Владу мають зробити складну операцію

— Комісія дійшла висновку, що помилки там не було?

— Наша комісія не правомочна давати заключення стосовно лікарських помилок, тому що в Україні немає поняття «лікарська помилка», — каже мед директор.

— А що є?
— Це може бути похибка в лікарській тактиці, — говорить Оксана Моравська.

— Комісія не знайшла похибки в лікарській тактиці?

— Ми і не можемо її знайти, доки не буде заключного результату з закладу четвертого рівня (інституту нейрохірургії), — каже медичний директор дитячої обласної лікарні.

ЩО РОБИТИ?

Ірина з малим зараз в інституті нейрохірургії. На Владу чекає серйозна операція, і за словами нейрохірурга, ситуація в дитини

доволі важка. До речі, в інституті Ірина з сином буде проходити все лікування за власний кошт.

— Головне, щоб Владу допомогли, щоб ходити міг, — говорить Ірина Шульга. — А з лікарем вже потім. Та й ми з ним так і не побачилися, за весь тиждень, що пробули в лікарні. А на запитання до інших лікарів, де Антоненко — ті переводили розмову на іншу тему...

У попередньому матеріалі ми запропонували Сергію Антоненку розказати своє бачення даної ситуації. Але поки що тихо. Тим не менш, він зв'язався із сестрою Ірини Шульга, Русланкою. Саме вона написала у фейсбуці допис про Владу і про хірурга, який його лікував.

За словами Руслани, лікар каже, що дуже хвилюється за Владу і готовий до діалогу, але за умови — «без преси».

Притягнути лікаря до відповідальності досить складно

За словами адвоката Аліни Шеремет, статтю 140 Кримінального кодексу України передбачена відповідальність за невиконання чи неналежне виконання медичним або фармацевтичним працівником своїх професійних обов'язків внаслідок недбалого чи несумлінного до них ставлення, якщо це спричинило тяжкі наслідки для хворого.

— Проте на практиці притягнути лікаря за неналежне виконання професійних обов'язків досить складно, — говорить Аліна Шеремет. — На сьогоднішній день по Україні існує лише близько 100 обвинувальних вироку судів щодо неналежного виконання чи невиконання медичними працівниками своїх обов'язків. Загалом це стосується випадків, коли особа,

якій надавалася медична допомога, померла.

Зокрема ми писали, про напевне єдиний випадок в нашому регіоні, коли лікаря притягнули до відповідальності за неналежне виконання своїх обов'язків. Мова про лікаря Олену Нетичинську, яку засудили на рік в'язниці і заборонили займатися лікарською практикою, через смерть 5-річного Віталіка Житника.

За словами адвокатки, для того, щоб довести «лікарську помилку», призначається судово-медична експертиза, котру виконують судові медичні експерти. Втім, у лікарів існує така річ, як професійна деонтологія, тобто етичні норми поведінки медичних працівників при здійсненні професійної діяльності. — Як показує практика, тільки

у виключних випадках колеги, судово-медичні експерти підтверджують неналежне виконання або невиконання своїх професійних обов'язків медичним працівником, — говорить юрист і додає, що в будь-якому випадку свої права потрібно відстоювати. І зокрема у випадку, якщо людині не надали або надали неналежну медичну допомогу є певний алгоритм дій: 1. звернутися із скаргою до директора (керівника) закладу охорони здоров'я, де надавалася медична допомога; 2. звернутися із скаргою до Департаменту охорони здоров'я обласної адміністрації; 3. у випадку настання тяжких наслідків, у тому числі смерті особи, повідомити поліцію про вчинення кримінального правопорушення.

Щотижневик «RIA»
Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХМ №1069-427 ПР від 30.06.2020 р., видане Міністерством юстиції України

Зареєстрований та видається з березня 1993 року.

Засновник: ТОВ «РІА Холдинг».

Видається з 2006 року — ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Поштова адреса редакції:
21016, Вінниця-16, а/с 5808.

Ця газета надрукована на папері, що наданий нам в якості гуманітарної допомоги та за підтримки компаній: АНРВУ, WAN-IFRA, Agora, Norske Skog, БО «УСЛ» та Kinstellar.

Замовл. № 230109 Наклад 17 900

Наші координати:
Вінниця, Хмельницьке шосе, 2а (гот. профспілок, напроти «Книжки»), 6 поверх, e-mail: reklama@ria.ua

Головний редактор:
Вадим ПАВЛОВ

Випусковий редактор:
Наталія ПИСКУНІЧЕВА

Газета є членом
Всесвітньої Асоціації Новинних Медіа WAN-IFRA

тел. (0432) **555-111**
(багатоканальний)

Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій та не несе відповідальності за зміст реклами та оголошень.

Літературне «РІА» (в тому числі в сполученні з будь-якими словами та зображеннями), а також графічне зображення вказаного, заборонені до копіювання авторськими правами.

Інформація для публікацій надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідчення про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 40030.
ВИМАГАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ

20MINUT.UA

Видруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорація Лімбед» м.Вінниця, вул. Чехова 12-а тел. (0432)55-63-97, 55-63-98

У ВІННИЦІ ШВИДКУ ПЕРЕТВОРИЛИ НА СТОМАТОЛОГІЧНИЙ КАБІНЕТ

Допомога армії ■ Невдовзі стоматологія на колесах поїде до військових на фронт — туди, де немає клінік та фахівців. Проєкт реалізували спільно влада та бізнес. А охочих працювати в цьому мобільному кабінеті більше, ніж є місць. Що є в цій машині та які послуги зможе надавати?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ,
МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA,
(063) 7758334

Повноцінний стоматологічний кабінет у кареті швидкої незабаром поїде до наших військових: лікуватимуть зуби там, де немає клінік та фахівців.

Ідею реалізували спільними зусиллями бізнесу та місцевої влади: лікарня швидкої меддопомоги надала автомобіль, мерія допомогла встановити генератор аварійного живлення, а усе стоматологічне приладдя закупили підприємці.

Вже є шість сформованих бригад лікарів. Вони їздитимуть у відрядження до військових у гарячі точки України.

Підприємець Олександр Барановський, який разом з іншими благодійниками займався переобладнанням швидкої під стоматкабінет, розказав, що на перспективу можуть створити ще один такий автомобіль.

СТОМАТКАБІНЕТ У ШВИДКІЙ

Ідея щодо створення мобільного стоматологічного кабінету, який міг би надавати широкий спектр стоматологічних послуг військовослужбовцям, що на фронті, виникла ще восени минулого року.

— За ініціативи Сергія Моргунова ми звернулися із закликом до стоматологічної спільноти про створення стоматологічного кабінету на колесах. На таку пропозицію одразу відгукнувся підприємець Олександр Барановський, який звернувся до своїх колег та благодійних організацій. І впродовж 3-4 місяців він облаштував цю машину, яку надала лікарня швидкої медичної допомоги, — говорить директор міського стоматологічного центру Андрій Філевич.

Зараз ця машина стоїть на території медцентру. Зовні, це звичайна швидка. Усередині, замість носів, дефібриляторів та інших апаратів екстреної медицини — тут невеликий стоматкабінет.

Приладдя заховане у шафи. Стоїть зручне крісло для пацієнта. Поряд із ним стоматологічна апаратура та світильник. А над кріслом — екран, на якому можуть показати знімки щелепи та іншу інформацію про пацієнта.

— Ця машина фактично є невеликою стоматологічною установкою, стерилізаційний блок із двома автоклавами, система вентиляції, рентгенапарат, авто-

«Обладнати такий автомобіль, це мінімум, який можу зробити для наближення нашої перемоги», — каже благодійник

номне опалення. У цій машині можна надавати всі види стоматологічної допомоги, — каже Андрій Філевич.

«МОЖЕМО ЗА ПОТРЕБИ НАВІТЬ ІМПЛАНТУВАТИ»

Переобладнанням машини займався лікар-стоматолог та підприємець, представник компанії GALIT Олександр Барановський. Каже, що долучилися до проєкту різні благодійники та компанії, серед яких «V-MDental», «Stomat Expert», «Юрдентал», підприємці Ярослав Чижман, Михайло Мелько, Ігор Макар.

— Ми отримали повністю порожній автомобіль. Його треба було оснастити всім необхідним

для стоматологічного приймання, — сказав Олександр Барановський. — Оскільки не знаємо наперед, кого, де та за яких умов будуть лікувати, вирішили встановити тут обладнання як у повноцінній стоматологічній клініці. Починаючи з елементарного та маленького, та закінчуючи професійним інструментарієм.

Тому в цій машині, наприклад, можна зробити рентгенографію, комп'ютерну візуалізацію. Є компресори, автоклави, відсмоктуючі агрегати, комунікації під все це та спеціальне світло.

— А якщо щось вийде з ладу, то у нас є аварійне: не працює блок лікаря — залучаємо запасний блок лікаря, автоклав не діє, ми запускаємо мініавтоклав, відсмоктувач перестає працювати — є додатковий, — каже Олександр.

Відтак, лікарі можуть пропонувати бійцям широкий перелік стоматологічних послуг.

— Починаючи від огляду, лікування карієсу, пульпіту, періодонтит, видалення зубів. Можемо навіть за потреби імплантувати, — сказав Олександр Барановський.

Питаємо у підприємця, скільки пішло коштів на обладнання для цього стоматологічного авто?

— Я не рахував, скільки я витратив на цей проєкт, скільки інші люди вклали в нього. Але це великі кошти. Від знання цієї суми війна не закінчиться, — відповів Барановський.

— Якщо були витрачені великі кошти, то який у вас в цьому інтерес? Адже цей проєкт є повністю волонтерським і прибутку ви з нього не отримали, — зауважив журналіст.

На фото — Олександр Барановський. Підприємець, лікар-стоматолог, спільно з іншими благодійниками облаштував усе приладдя в машині, яку надала лікарня і міська влада

Обладнання допоможе надавати широкий спектр послуг. Більш того, у машину встановили додаткові модулі, які працюватимуть, якщо якась апаратура зламається

— Військові віддають більше і дорожче, вони віддають свої життя. А обладнати такий автомобіль, це мінімум, який я можу зробити для наближення нашої перемоги, — відповів підприємець.

ДИВІТЬСЯ ВІДЕО НА 20MINUT.UA

Просто прочитайте QR-код камерою Вашої мобільки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Android-маркета або аналогічна)

На перспективу буде ще один стоматкабінет на колесах

Одне діло — техніка. А друге — люди, які будуть працювати. Однак охочих виявилось більше, ніж наявних місць.

— Коли лише з'явився заклик про такий стоматкабінет на колесах, до мене одразу почали дзвонити мої лікарі, і лікарі з інших установ, і казати, що хотіли б долучитися до проєкту. Тому у мене вже сформовані шість бригад. Складаються з трьох людей: лікар-хірург, терапевт, медсестра. А водієм може бути й лікар, — каже директор міського стоматологічного центру Андрій Філевич.

Бригади, які лікуватимуть зуби бійцям, отримуватимуть зарплати. Буде підписуватися короткочасний трудовий договір, страхування працівників.

— Коли та куди поїдуть у перше відрядження наразі невідомо. Це вирішуватиме департамент охорони здоров'я. Коли буде така потреба, будуть оформлені відповідні дозвільні документи, але ми готові їхати хоч завтра, — каже директор міського стоматологічного центру. — І не лише туди, де зараз служать та воюють бійці з Вінницької області, але й бійцям

з інших областей ми готові надавати таку допомогу.

На перспективу може бути ще один такий автомобіль.

— Я вже неодноразово натякав, що давайте мені ще одну порожню швидку і будемо робити. Чекаю на рішення міської ради. Багато військових потребують стоматологічної допомоги, тому маємо допомагати. Воїн, навіть якщо він матиме гарну пошміжку, буде більш впевненим у собі, — зазначає підприємець, лікар-стоматолог Олександр Барановський.

РЕКЛАМА

МИСЛИВСЬКИЙ МАГАЗИН

SAPSAN

Човни, двигуни, одяг, взуття, спорядження

МИСЛИВСТВО
САМОЗАХИСТ
СЕЙФИ

sapsan.vn.ua

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 23
тел. (098) 920 49 55

517267

МІНІТРАКТОРИ
ВІД 16 ДО 50 К.С.

тел. (068) 872-70-51

ЯК ВИТРИМАТИ СТРЕС, ПОДОЛАТИ ГНІВ ТА ПЕРЕБОРОТИ ВТОМУ

Поради ■ За цей рік українцям та українкам довелося пережити масу емоцій: невизначеність, тривожність, гордість, гнів. Та, звісно, головна емоція — незламна віра у перемогу України. Ми поспілкувалися із практикуючою психологінею про те, як нам усім продовжувати справлятися зі своїми емоціями та підтримувати себе у цей болісний час, в якому ми живемо

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA,
(097)1448132

Випробування війною — це складний час для нашої психіки. Разом із психотерапевткою Марією Губернік ми розібралися, як зрозуміти, що вже час звернутися за допомогою до фахівців та проговорити про те, як справлятися з гнівом, стресом та втомою.

— Я питаю своїх клієнтів та клієток, не залежно від того, що відбувається у їхній психіці та житті: «Тобі з цим комфортно чи ні?» Ми маємо визначити, чи та чи інша проблема заважає людині. Всі люди різні, і всі по-різному змінилися за цей рік. У когось може бути підвищена агресивність, а в когось — знижена емоційність. І якщо людині з цим комфортно, то прекрасно, значить звертатися до фахівця не треба, — розповідає терапевтка. — Є також багато онлайн-тестувань від різних громадських організацій чи медичних центрів про тривожність, стрес чи апатію. Якщо за результатами ви бачите, що, наприклад, більшу частину часу в добі ви відчуваєте депресивно та пригнічено, то варто подумати про пошук допомоги.

СТРЕС

Стрес — це та емоція, яка переслідує нас мало не щодень з 24 лютого. Як з ним справлятися?

— Є такий науковий термін: дистрес. Це постійний стрес, стан, коли людина перебуває в стресі тривалий час. Останній рік в Україні можна назвати станом дистресу, — пояснює Марія. — По-перше, потрібно зрозуміти, що постійно сильно та активно реагувати на всі негативні події, які відбуваються впродовж року, наш мозок та емоційна система просто не можуть. Погані новини віднайти можна щодня, але просто так не працює людський організм, щоб ми щодня переживали нове й нове горе.

Якщо більшість часу ви відчуваєтеся депресивно та пригнічено, то варто подумати про пошук допомоги

Одна з перших порад психологині: інформаційна гігієна.

— Ніхто не каже вам не читати новини, але потрібно робити це обережно. Знайдіть годину на день, коли ви читаєте новини. В такій жорстокій війні, в якій ми знаходимося, неможливо по-іншому зберегти психіку. Не варто дивитися новини першим кроком, коли тільки прокинулися, і останнім ритуалом перед сном, — пояснює Марія Губернік.

За її словами, в усіх людей, які перебувають у постійному стресі, настає момент байдужості,

Психологи радять не стримувати емоції, а знаходити методи, як їх можна вивільнити. Наприклад, прокричатися, піти зайнятися спортом чи поплакати

і це нормально. Це говорить про те, що наша психіка каже: «досить», і захищається.

— Якби не було такого механізму в нашої психіки, то було б значно гірше. Ми не можемо відчувати сильні переживання рік поспіль, — продовжує спеціалістка.

Як розповідає Марія Губернік, у пік стресового моменту потрібно звернути увагу на дихання.

— Абсолютно більшість людей, коли у них дуже сильний стрес, дихають погано. Зверніть увагу на повільне та глибоке дихання, — каже Марія. — Наступний пункт: покликати на допомогу чи проговоритися комусь. Люди, коли щось проговорюють ще раз, то травма потрохи пропрацьовується. У більшості випадків нам допомагає, коли ми з кимось ділимося переживаннями.

ГНІВ

За словами спеціалістки, будь-яка емоція, зокрема й гнів, абсолютно нормальна. Ціком нормально відчувати гнів, і проживати його по-різному.

— Єдиний нездоровий прояв гніву — це коли він проявляється на тих, хто навколо. Ми гніваємося на росіян, а накри-

чали на дитину, наприклад. Що я пропоную, щоб цього уникали? Проживати емоції, незалежно від того чи це гнів, чи щось інше. Ви в моменті маєте зрозуміти: «ооо, зараз у мене буде хвиля злості». Варто пам'ятати, що гнів, злість та ненависть — такі емоції дуже фізичні, їх треба якось інтенсивно вивести. У цей момент можна прокричатися чи поматюкатися.

Як пояснює фахівчиня, комусь допомагають інші речі: побити грушу, побігати, піти в спортзал. Каже, потрібно віднайти свої екологічні методи виведення емоцій.

— Навчитися говорити про свої емоції дуже важливо. Якщо вас хтось сміє, а ви гніваєтеся на щось у цей момент, то скажіть людині: «Мене зараз не чіпай, бо я зараз злюся і мені потрібен особистий простір», — каже психологиня.

ВТОМА

— Щоб не було втоми, то має бути відпочинок. Цей відпочинок має бути регулярним, щодня. А не лише у вихідні та відпустці. Ми маємо відпочивати від горя, — каже психологиня. — Бо у нас є фізична втома та емоційна, і ми маємо думати

про обидві. Якщо ви відчуваєте, що ви втомлюєтеся швидше і більше, ніж зазвичай, то значить відпочинку треба більше. Так, українці дуже працьовиті люди, які часто думають: «Втомилися? Нічого, працюємо ще». У мене дуже часто приходять такі люди в терапію.

За словами спеціалістки, потрібно ставитися до себе та свого тіла з підтримкою та сприйняттям. Каже, ми часто ставимося з підтримкою до інших, але не до себе.

— Так, ми маємо всі будувати країну, і на всіх нас лежить ця відповідальність. Але країна починається з кожного з нас. Наша перша відповідальність — потурбуватися про себе, бо, коли ми відпочили, то ми можемо ще краще і якісніше допомагати іншим. Абсолютно нормально втомитися під час війни. Подивіться на людей поза Україною, вони втомлюються від значно легших та буденніших речей. Ми не контролюємо наші емоції та стани, швидше вони контролюють нас. Тому не варто відчувати почуття провини за відпочинок, це лише збільшить втому. Займіться своїм відпочинком: поїжте, відіспіться, і тоді вже повертатися до допомоги іншим.

РЕКЛАМА

517517

ЗОРИК
ЦЕНТР ДИТЯЧОЇ ОФТАЛЬМОЛОГІЇ

ДИТЯЧА ОФТАЛЬМОЛОГІЯ

Телефонуйте, щоб записатися на прийом:
0432 65-51-51 / 097 701-26-00
м. Вінниця, вул. Зодчих, 7

cent-zorik.com.ua

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

517268

Головна мета цього проєкту
ПОБУДУВАТИ У МАСШТАБАХ ВСЬОГО СВІТУ
БЛАГОТВОРЧЕ СУСПІЛЬСТВО, в якому
Життя Людини є найвищою цінністю

Благотворче суспільство

- виведе нашу цивілізацію з глухого кута самознищення;
- забезпечить майбутнє без воєн, конфліктів, насильства та голоду;
- забезпечить гідне життя людям по всьому світу без страху за сьогоднішнє і майбутнє;
- виведе сучасне суспільство на новий рівень єдності та мирного розвитку цивілізації у всіх сферах життя.

Відсканувати і перейти на сайт

creativesociety.com

ЧИ ВТРАТИТЬ ПОСАДУ ЗАСТУПНИК ПРОКУРОРА, ЩО ІЗДИВ П'ЯНИЙ?

Винен ■ З п'ятої спроби апеляція врешті визначилася у справі Олександра Смуригіна і залишила без змін рішення суду першої інстанції. Заступник прокурора все ж таки керував автомобілем у стані сп'яніння. Тому його позбавили права керувати авто на рік, і він має сплатити 17 тисяч гривень штрафу

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
 RIA, (067)4333535

Ця історія розпочалася в неділю, 30 жовтня, близько восьмої години ранку. На блокпості на вулиці Київській поліцейські зупинили білий Volvo з номерним знаком LEX. У водія, ним виявився заступник прокурора Олександр Смуригін, помітили ознаки алкогольного сп'яніння і запропонували пройти перевірку на алкотестері. Драгер показав 1,19 проміле. На водія склали протокол за 130 статтею адміністративного кодексу.

Вже 2 грудня суддя міського суду Ярослав Іванченко визнав винним заступника обласного прокурора Олександра Смуригіна в керуванні транспортним засобом у стані алкогольного

сп'яніння. Суд призначив покарання у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на один рік і штрафу у 17 тисяч гривень.

Майже одразу заступник прокурора подав на апеляцію з переліком причин: безпідставна зупинка авто, некоректна робота драгера, неналежні і недопустимі докази, а тому відсутність складу та події правопорушення. Захист вказував на численні помилки поліції при освідуванні, складанні протоколу, оформленні документів...

Суддя апеляційного суду Олександр Панасюк почав розгляд справи 2 січня. Але діло зтягнулося, а суддя поспішав на інше засідання, тож слухання перенесли на 9 січня. Але 9 січня до зали апеляційного суду прийшли журналісти, активісти, вільні слухачі. На засідання не прийшли Олександр

Смуригін, його адвокат, і суддя апеляційного суду.

Наступне засідання апеляції мало відбутися 3 лютого. Та замість нього, в єдиному державному реєстрі судових рішень з'явилася ухвала Касаційного суду. Просто Вінницький апеляційний суд попросив Верховний суд визначити підсудність справи за іншим судом. Тому що справа резонансна, а ще частина суддів взяла самовідвід і через це неможливо сформувати склад суду для розгляду справи, а ще у суспільства може виникнути

Шість годин активісти слухали пояснення захисника і самого Олександра Смуригіна, дивилися відео за його участю і чекали

підозра про упередженість суддів... Тому краще розглядати цю справу там, де посада Олександра Смуригіна не має значення. Вибір припав на Хмельницький.

Що таке 120 км для активістів, які три місяці чекали на кульмінацію, так названої «П'яної справи»?

Тож зранку, 22 лютого, вони були під Апеляційним судом міста Хмельницький і шість годин слухали пояснення захисника і самого Олександра Смуригіна, дивилися відео за його участю, і чекали. Суд пішов у нарадчу

На блокпості на вулиці Київській поліцейські зупинили білий Volvo. За кермом був нетверезий заступник прокурора. Драгер показав 1,19 проміле

кімнату. Рішення у справі оголосили 23 лютого — залишити рішення Вінницького міського суду без змін. Тому Олександр

Смуригін позбавляється права керувати авто на рік, і має сплатити 17 тисяч грн штрафу.

Що має відбуватись після суду?

Тепер заступника прокурора Олександра Смуригіна мають притягнути до дисциплінарної відповідальності і накласти дисциплінарне стягнення. Діапазон — від зауваження до звільнення з посади. Якою буде відповідальність,

вирішить кваліфікаційно дисциплінарна комісія прокурорів. У пресслужбі обласної прокуратури стосовно цього поки що мовчать. Мовчить і захисник Олександра Смуригіна, в якого ми запитали про оцінку справи і рішення апеляції.

Снайпер назвав свою зброю «Ліза»

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA, (067)1079091

Боєць 131 батальйону з Гушинець назвав свою гвинтівку «Ліза» — на честь сонячної дівчинки, яку вбила російська ракета у Вінниці.

Мова про ветерана армії Нової Зеландії Джордана О'Браєна. Разом із нашими земляками й іншими побратимами воює проти російських окупантів.

Чоловік із болем у серці сприйняв загибель у Вінниці 4-річної сонячної дівчинки на ім'я Ліза. Сталося це 14 липня минулого року. У той день дитина йшла з мамою на заняття з розвитку за спеціальною програмою для дітей із синдромом Дауна. Поруч із ними впала російська ракета. Маму вдалося врятувати, а ось дитина...

Скільки часу минуло, а втрата

безневинної дитини викликає жаль у серці людини з далекої від нас країни. І — люту ненависть до рашистів.

Як розповів військовий на сайті «Стопкор», у пам'ять про цю безневинну жертву російської агресії він назвав свою снайперську гвинтівку іменем дівчинки.

Новозеландець служить стрільцем у 131 розвідувальному батальйоні ЗСУ з місцем постій-

ної дислокації на Вінниччині, тому обізнаний із подіями краю. Каже, він поруч із українськими військовими, аби швидше припинити безглузді вбивства, що їх скоює російська армія в Україні.

На фронті іноземець користується снайперською гвинтівкою Драгунова радянського виробництва. На його думку, це символічно — перемогти ворога його ж зброєю.

Разом з українськими побратимами Джордан О'Браєн обороняв Миколаїв та Запоріжжя, звільняв Херсонщину, а також місто Снігурівка Миколаївської області. Попереду у його підрозділу нові бої, без них неможливо вигнати ворога з української землі. У всіх наступних операціях разом із ним буде зброя з символічною назвою «Ліза».

РЕКЛАМА

ТИМЧАСОВЕ ПРОЖИВАННЯ:
 зі всіма зручностями

- одномісні; трьохмісні;
- двомісні; чотирьохмісні номери

Центр міста, біля центрального парку!

Надаємо весь комплект документів!
 Ціни Вас приємно здивують!
 Чекаємо на Вас!

Довідка за тел.:
 (067) 79 75 779; (050) 46 10 892
 (0432) 67 32 77; (0432) 66 04 42

БАНЯ НА ДРОВАХ
 НА БЕРЕЗІ МАЛЬОВНИЧОГО ОЗЕРА

В наявності віники:
 - березові
 - дубові
 - канадський дуб
 - дубово-липові
 - березово-липові
 - липові
 - кропивні
 - вербові
 - полинові
 - з травами:
 * звіробою
 * м'ятю
 * полину
 * кропиви

ГОТЕЛЬ ПРАЦЮЄ
 (099)65-83-530
 (099)64-12-870
 (067)15-81-289
 (066)86-90-588

80 грн
 0,5л

мед із заповідного краю

ПРО ОФОРМЛЕННЯ СПАДЩИНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Право ■ Що станеться з вашою спадщиною, якщо ви померли без заповіту? Які документи необхідні для отримання спадщини та як їх зібрати? Чи відбулися зміни у процесі спадкування під час воєнного стану? Даємо відповіді на ці та інші основні питання разом з адвокатками

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA,
(097) 1448132

Допомагали нам розібратися у цій темі адвокатка Марина Корнієнко та адвокатка Мірослава Сорока.

Чи відбулися зміни у законодавстві під час воєнного стану?

Як пояснює адвокатка Мірослава Сорока, в Україні реалізація права на спадщину відбувається відповідно до вимог Цивільного кодексу України. Згідно з ними встановлено строк для прийняття спадщини — у шість місяців, який починається з часу відкриття спадщини.

Із запровадженням воєнного стану реалізація цього права не змінилася, але продовжено строк видачі нотаріусами свідоцтва про право на спадщину.

Є постанова від 28 лютого 2022 року, яка передбачає можливість зупинення строків на час дії воєнного стану, але не більше ніж на чотири місяці для подання заяви про прийняття спадщини або відмову від неї та видачі нотаріусами свідоцтва про право на спадщину.

— Спадкоємцю необхідно подати заяву про прийняття спадщини або відмову від неї у строк до 6 місяців (під час дії воєнного стану до 10 місяців), — пояснює

фахівчиня. — Спадкоємець може подати заяву про прийняття спадщини або відмову від неї, не залежно від місця відкриття спадщини, а будь-якому нотаріусу України.

За словами Мірослави Сороки, малолітня, неповнолітня, недієздатна особа, а також особа, цивільна дієздатність якої обмежена, вважаються такими, що прийняли спадщину, незалежно від часу прийняття спадщини.

А нотаріус видає свідоцтво про право на спадщину після спливу 6 місяців (під час дії воєнного стану до 10 місяців).

Які документи необхідні для отримання спадщини?

За словами адвокатки ЮФ «Астерс» Марини Корнієнко, спадкоємцю потрібно подати нотаріусу документи, які підтверджують: факт смерті спадкодавця, особу спадкоємця, родинний зв'язок спадкоємця та спадкодавця, в окремих випадках — факт спільного проживання спадкоємця та спадкодавця.

Окрім цього потрібно також подати нотаріусу документи на спадкове майно.

В процесі ведення спадкової справи нотаріус, як правило, сам інформує спадкоємців про необхідність додатково подати ті чи інші документи, виходячи з індивідуальних особливостей

кожної спадкової справи. Якщо немає можливості подати необхідні документи та підтвердити право спадкодавця на те чи інше майно, нотаріус роз'яснює спадкоємцям право на звернення до суду з відповідним позовом.

— Незважаючи на те, що в умовах воєнного стану діють більш лояльні правила щодо перебігу строків для прийняття спадщини, я рекомендую подавати заяву при першій можливості і не відкладати цей процес на останній місяць строку, — говорить Марина Корнієнко. — Нагадаю, що в разі пропуску строку для прийняття спадщини, спадкоємцеві доведеться поновлювати строк у судовому порядку, що не завжди вдається легко.

Заповідач може скласти заповіт на користь будь-якої особи. Проте закон захищає права певної категорії спадкоємців

Чи можливе оскарження заповіту і які підстави для цього існують?

Як пояснює нам адвокатка Мірослава Сорока, підставами для визнання заповіту недійсним може бути відсутність вільного волевиявлення заповідача через хворобу, і знаходження його під впливом ліків, психотропних речовин тощо, і укладення під впливом насильства, обману. Всі ці підстави для визнання заповіту недійсним встановлюються виключно в судовому порядку на підставі позовної заяви зацікавленої особи.

Адвокатка Марина Корнієнко додає, що в умовах воєнного стану заповіти військовослужбовців, а також працівників правоохоронних органів, органів цивільного захисту можуть посвідчу-

Адвокатка Мірослава Сорока. Вона пояснює, що головне, про що варто подбати спадкоємцю — подати заяву про прийняття спадщини або відмову від неї у строк до 10 місяців

вати командири (начальники) відповідних формувань або інші уповноважені таким командиром особи з подальшим надсиланням таких заповітів через Генеральний штаб Збройних сил, Міністерство оборони, відповідний правоохоронний або інший орган до Міністерства юстиції або його територіального органу для забезпечення реєстрації заповіту у Спадковому реєстрі.

Яким чином розподіляється спадщина, якщо немає заповіту?

— Якщо спадкодавець за життя не склав заповіту, спадкування після його смерті відбуватиметься на підставі закону, — пояснює адвокатка Марина Корнієнко. — Спадкування за законом відбувається на основі принципу черговості. До першої черги спадкоємців належать діти спадкодавця, у тому числі зачаті за життя спадкодавця та народжені після його смерті; той з подружжя, який його пережив, та батьки.

До другої черги закон відносить рідних братів та сестер спадкодавця, його бабу та діда як з боку батька, так і з боку матері.

Третю чергу складають рідні дядько та тітка спадкодавця. В четверту чергу право на спадкування мають особи, які про-

живали зі спадкодавцем однією сім'єю не менш як п'ять років до часу відкриття спадщини. І нарешті у п'яту чергу право на спадкування за законом мають інші родичі до шостого ступеня споріднення включно.

— Кожна наступна черга отримує право на спадкування, якщо спадкоємці попередньої черги відсутні, — пояснює вона. — Спадкоємці в рамках однієї черги мають рівні права, тобто, отримують рівні частки у спадщині.

Говорячи про спадкування за заповітом та за законом, адвокатка також згадала про так звану «обов'язкову частку у спадщині».

— Це правило застосовується у тих випадках, коли спадкування відбувається на підставі заповіту. Річ у тому, що заповідач може скласти заповіт на користь будь-якої особи, без обмежень, проте закон безумовно захищає права певної категорії спадкоємців, — розповідає Марина Корнієнко. — Так, малолітні, неповнолітні, повнолітні непрацездатні діти спадкодавця, непрацездатна вдова (вдівець) та непрацездатні батьки спадкують, незалежно від змісту заповіту, половину частки, яка належала б кожному з них у разі спадкування за законом.

РЕКЛАМА

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

60⁰⁰
Шоколад молочний Millennium зі стевією, 100 г

195⁰⁰
Новинка
Натуральний рідкий цукрозамінник від SoloSvit без смаку, 30 мл

365⁰⁰
Тест-смужки Accu-Chek Instant 50 шт

110⁰⁰
Magnesium Mivolis + Vitamin C + Vitamin B6 + B12 вітамінний комплекс 30 шт

65⁰⁰
Фіточай зі стевією "Довголіття" Стевіасан 20 пакетиків

620⁰⁰
Глюкометр Contour Plus

190⁰⁰
Книга "Школа контролю цукрового діабету. Частина 2"

65⁰⁰
Фітнес-джем яблуко з карнітином без цукру Fitness Jam ZERO Power Pro, 200 г

53⁰⁰
Печиво галетне BakerVee зі стевією, 90 г

2650⁰⁰
Сенсор моніторинга глюкози FreeStyle Libre

395⁰⁰
Голки BD Micro-Fine Plus 32G/4 мм, 100 шт.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НА: saharokshop.com + 38 066 249 67 87

ПЕРШИЙ ВІННИЦЬКИЙ ЧЕМПІОН ІЗ ФРІДАЙВІНГУ

Екстремальний спорт ■ Ілля Чорний проплив 137 метрів під водою із затримкою дихання. Виграв чемпіонат України і виконав норматив майстра спорту. Спортсмен розповів, як готується до змагань і де тренується

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

Ілля Чорний здобув першу золоту медаль за перемогу на чемпіонаті України з фрідайвінгу. Там 43-річний вінничанин виконав норматив майстра спорту України з дисципліни «динамічна затримка дихання без ласт».

ІСТОРИЧНА ПЕРЕМОГА

Загалом у цьому виді виступали сім спортсменів, які представляли Харків і область, Київ і область та Вінницю. Учасників було небагато, зважаючи на складність виду спорту та воєнний стан.

Змагання за традицією проходили у Броварах, у 50-метровому басейні. Торік там же Ілля став кандидатом у майстри спорту, а в цьому році виконав наступний норматив, пропливши 137 метрів. Минулорічний чемпіон України Назар Левицький (Харківська область) залишився срібним призером.

— Разом із Назаром ми спілкуємося, підтримуємо зв'язок. Фрідайвери зазвичай не суперники, а колеги. Бо змагаємося самі із собою, покращуємо власні результати, — каже Ілля Чорний.

Перемога Іллі цінна ще й тим, що це перша в історії золота медаль чемпіонату України з фрідайвінгу, яку отримав представник Вінницької області.

— Незважаючи на ранкову тривогу, передстартове хвилювання, легку застуду, вдалось зібрати себе до купи, пірнути і виконати мету, яку я ставив на змагання у Броварах. Подолана необхідна дистанція і норматив майстра спорту (навіть із запасом), — сказав Ілля Чорний.

На чемпіонат Європи і світу вінничанин не потрапив. Для

виходу на світовий рівень потрібно було виконати норматив 159 метрів. А норматив майстра спорту міжнародного класу — 145 метрів. Забракло вісім метрів.

— Буду рухатися далі і вдосконалюватися. Перспектива виконати норматив майстра спорту міжнародного класу є. Бо я починав чемпіонат України трохи хворий, переніс легенький грип. Через хворобу виклався не повністю, — розказав Ілля Чорний.

ПОЧИНАВ ІЗ ПІДВОДНОГО ПОЛЮВАННЯ

Ілля Чорний ніколи не займався спортивним плаванням. Водночас до війни захоплювався

— Фрідайвери зазвичай не суперники, а колеги. Бо змагаємося самі із собою, покращуємо власні результати, — розповів Ілля Чорний

підводним полюванням.

— Підводні мисливці спілкуються між собою. Але вони переважно полюють вночі, а я — вдень. Зазвичай на Дністрі та з човна, займаюся цим протягом світлового дня. По п'ять-вісім годин проваю на воді. Полюю на коропа, амура, судака. Рибу не продаю, ця здобич виключно для родини, — розказав Ілля.

У 2018 році у нього з'явилося інше захоплення, глибинний фрідайвінг. Ілля навчався у чемпіона світу і рекордсмена України Олександра Бубенчикова (Київ). Також пройшов курс в італійській школі чемпіона світу Умберто Пеліцарі, вчився у французькій школі, яка спеці-

Ілля Чорний починав із підводного полювання. Тепер є чемпіоном України з динамічної затримки дихання (без ласт)

алізується на затримці дихання.

Таким чином Ілля став інструктором із фрідайвінгу. Мріє з часом підготувати чемпіона світу. А поки що навчається в магістратурі Вінницького педуніверситету за спеціальністю «фізична культура і спорт». Після завершення вишу Ілля Чорний збирається працювати тренером і готувати послідовників «із нуля». Адже поки що інших фрідайверів у нашому регіоні немає.

СТРАХУЄ НАПАРНИК

У глибинному фрідайвінгу вінничанин максимально занурювався на 45 метрів. Це висота 18-поверхового будинку.

— На глибині людину обмежує тиск. Під час занурювання закладає вуха. Тому постає завдання правильно компенсувати тиск. Він постійно збільшується, а об'єм повітря в легенях водночас зменшується, — сказав Ілля.

Згодом вінничанина зацікавив інший вид фрідайвінгу — басейновий. У першу чергу плавання брасом без ласт, у якому він й став чемпіоном України. Тут потрібно проплисти якомога більшу дистанцію під водою, використовуючи техніку «брас».

Перший серйозний успіх у басейновому фрідайвінгу прийшов

наприкінці 2021 року. Тоді вінничанин став бронзовим призером на відкритому чемпіонаті Харкова. А в буремному лютому минулого року виявився четвертим на чемпіонаті України у Броварах. Під час війни Ілля Чорний наполегливо тренувався, що допомогло підвищити результати.

Він має можливість регулярно займатися у басейні «Маяк», за що дякує його керівництву. За екстремалом, зрозуміло, слідкує напарник, який його страхує.

На жаль, дистанція водної ари «Маяка» складає 25 метрів. А чемпіонат України традиційно проводиться у вдвічі довшому басейні. Він відрізняється також розміткою, кольором води і тропів, що розділяють доріжки. Тому показувати високий результат нашому земляку нелегко.

У басейнових дисциплінах основна проблема — зменшення рівня кисню в крові і підвищення рівню вуглекислого газу.

— Тому треба навчитися працювати із тілом і свідомістю, аби перебороти потяг до вдиху. При цьому потрібно не втратити свідомість. Також, коли випливаєш на поверхню, потрібно показати суддям поверхневий протокол зі спеціальним символом пальцями, — додав чемпіон України.

КОРОТКО

Тріумф шашкіста

■ Фінішували шашкові чемпіонати серед чоловіків та серед жінок Барської громади. Вони проходили у клубі місцевого осередку Українського товариства сліпих.

Спільно грали звичайні спортсмени і люди із фізичними вадами. Чемпіоном став Олександр Михайленко, граєць з інвалідністю по зору другої групи. Чемпіонкою виявилася Зоя Гавронська, шашкістка з інвалідністю третьої групи. Інші незрячі спортсмени Анатолій Кобиль, В'ячеслав Сідоров, Василь Барабанов і Микола Педос стали призерами.

— Наші незрячі спортсмени нерідко дають бій і перемагають звичайних. Приміром, у нещодавньому матчі на семи дошках барчани з вадами зору перемогли зрячих із рахунком 8:6. Грали по одній партії у шахи і шашки, — сказав голова шахово-шашкової федерації Барської громади Анатолій Кобиль.

Виграли турнір

■ На стадіоні міського палацу дітей та юнацтва провели міжобласний турнір із футболу серед жіночих команд. На старт вийшли три колективи вищої ліги чемпіонату України. Змагання, присвячене Жіночому дню, організувала обласна Асоціація футболу.

У перший ігровий день вінницьке «ЕМС-Поділля» виграло у «Ладомира» (Волдимир-Волинський) із мінімальною перевагою, але за 30 секунд до кінця, суперниці зрівняли рахунок — 1:1. У наступному поєдинку «Ладомір» переміг «Верес» (Рівне) — 3:1. В заключному матчі вінничани перемогли рівнянок — 4:1. Це завдяки кращій різниці забитих і пропущених м'ячів принесло «ЕМС-Поділля» перемогу в турнірі.

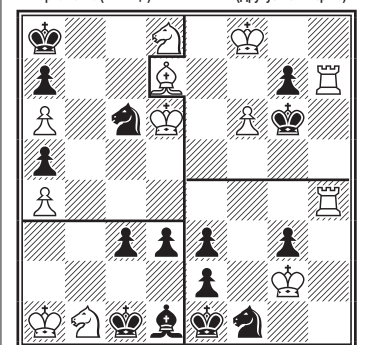
Випуск №8 (1245)

Двокодові задачі-блочки на кооперативний мат.

Задача №2965-2968

М. Пархоменко (Вінниця)

(Друкуються вперше)

№2:
ПЕРЕВІРТЕ РОЗВ'ЯЗОК:
Газета RIA №8 від 22 лютого 2023 року

Задача №2961
I. 1. Сb7! a8x 2. Кa7 Кc7x;
II. 1. Kb8! ab8x 2. c4 Фa8x.

Задача №2962
I. 1. Крf8! Крh7 2. Cf7 Cg7x;
II. 1. Кpg8! Tf5 2. Крh8 Tf8x.

Задача №2963
I. 1. Крb3! Та2 2. Крc7 Та3x;
II. 1. c3! Кc1 2. Та4 Та2x.

Задача №2964
I. 1. Те1! Cg3 2. Тg1 Кf2x;
II. 1. Th3! Cf2 2. Th2 Kg3x - правильні мати

М. Пархоменко

Вболівальники аплодували стоячи

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

У Мангеймі (Німеччина) фінішував Кубок європейських чемпіонів з індорхокею у групі «Трофі». Серед його учасників був ХК «Олімпія-Колос-Секвоя-Школа вищої спортивної майстерності». Вінницькі індорхокеїсти посіли четверте місце.

Всі команди були розподілені на дві підгрупи, по чотири колективи в кожній. На цьому етапі грали за коловою системою. В стартовій грі вінничани зустрілися з майбутніми чемпіонами, ХК «Мангейм». «ОКС-ШВСМ» поступився з рахунком 4:9. За словами нашого тренера Павла Мазура, хлопці грали непогано, але

суперник був більш рейтинговим.

У цей же день українці перемогли ХК «Партіле» (Швеція) — 6:2. Щоб посісти друге місце в підгрупі і продовжити боротьбу за медаль, «ОКС-ШВСМ» мав перемагати чемпіона Данії ХК «Слагелсе». І це вдалося, 6:4 на нашу користь.

Стиковий поєдинок вінничан проти ХК «Цюрих» (Швейцарія) вийшов драматичним. За 2,5 хвилини до кінця рахунок був 1:1. У цей час трапився казус: у вінничан виявився зайвий гравець на майданчику. Судді це помітили і покарали команду вилученням хокеїста на п'ять хвилин.

Швейцарці замінили голкіпера і отримали чисельну перевагу у два польових гравці. На фініші

поєдинку вінничани пропустили два м'ячі. Рахунок 1:3.

— Фактично це була вирішальна гра за бронзові медалі. Добре розумів це і суперник. Тому гра і вийшла такою запеклою. Раніше ми часто грали проти ХК «Цюрих» і мали позитивний баланс. Але за два роки простою, поки через пандемію не було європейських змагань, ця команда значно зміцнилася. Нині половина її складу входить до національної збірної Швейцарії, — сказав Павло Мазур.

У заключній грі «ОКС-ШВСМ» програв чемпіону Нідерландів — 1:4 і закінчив змагання четвертим. Тим часом ХК «Цюрих» розгромно поступився «Мангейму» — 1:10. Тобто у випадку можливої нічиєї

вінничан проти швейцарців українці були б бронзовими призерами.

Гру українців високо оцінили глядачі. Після останнього матчу наші гравці за традицією підійшли подякувати вболівальникам. Хвилин вісім-десять їх не відпускали, стоячи аплодували. Німецьких прихильників спорту вразило те, що наш клуб не лише зміг прийти під час війни, але й демонстрував непоганий рівень підготовки.

— Наша команда відіграла достойно, зважаючи на війну і відсутність у Вінниці зали для тренувань. За два роки в «ОКС-ШВСМ» змінилася половина ігрового складу. Багатьом гравцям бракує міжнародного досвіду, — сказав Павло Мазур.

«ВІЙНА — СТРАШНА РІЧ, ПОЗИТИВНИХ ВРАЖЕНЬ НЕМАЄ»

Героям слава ■ З початком військових дій у зоні АТО/ООС вінницький ресторатор Валерій Сиверчук визвався добровольцем і рік прослужив начмедом. У березні 2023 року виповниться рік, як вінничанин знаходиться на передовій, де очолює медичну службу танкової бригади ЗСУ. У річницю повномасштабного вторгнення говорили з Валерієм Сиверчуком про війну і перемогу

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, RIA,
 (067)5267352

Маркетолог, туристичний агент, ресторатор Валерій Сиверчук — знана

у Вінниці особистість. Народився в Чернівцях. У нашому місті мешкає понад 30 років, з часів навчання в медуніверситеті.

Мало хто знає, але Сиверчук за освітою — хірург. Тому, коли почалися військові дії в зоні АТО/ООС, він визвався добровольцем 59-го мобільного госпітально. Після демобілізації відкрив десяток відомих ресторанів у Вінниці.

Коли в Україну прийшла повномасштабна війна, бізнесмен спочатку забезпечував продуктами харчування військових і переселенців, потім ніс службу на блокпості у складі самооборони територіальної громади. Тепер Валерій Сиверчук очолює медичну службу четвертої танкової бригади ЗСУ.

Минулого тижня вінничанин вперше за рік великої війни приїхав додому у відпустку.

— Я вважаю, що не дуже правильно, що відпустки не давали цілий рік, не тільки мені, а й усій армії, — розповідає Валерій Сиверчук. — Мені здається, було б простіше воювати, якби бійці у відпустці були по два тижні і

хоча б раз у півроку. Тому під час відпустки майже з дому не виходив.

Поспілкуватися з вінничанином вдалося напередодні його від'їзду на передову, який був запланований на річницю війни, 24 лютого.

— Настрій і відчуття не найкращі. Коли ти повертаєшся звідти, де тебе шанують і люблять, туди, де вбивають, воно не може бути добре, — сказав військовий медик.

ДОБРОВОЛЕЦЬ, ЩО РЯТУЄ ЖИТТЯ

Після повномасштабного вторгнення росії в Україну Валерій Сиверчук пішов на війну добровольцем. Ресторанний бізнес для Валерія — це серйозна робота, в яку вклав свій час і душу. А захищати Батьківщину — це значно більше. Тому залишив і роботу, і дім, і дружину.

— Я підполковник медичної служби, тому цілком природно, що зараз знаходжуся там, де найбільше потрібен, — говорить Сиверчук. — Хто справжній військовий, той не буде відсиджуватися вдома. Мережу ресторанів налаштував непогано перед війною, вони працюють у звичному режимі, а я налагоджую медичну службу на передовій.

Війна навчила кожного з нас цінувати буденні речі. Ресторатор-військовий це теж зрозумів.

— Про себе я зрозумів, що мені добре жилося до війни, а я все чимось незадоволений був, — посміхається Валерій. — Війна — це велике зло для всієї України. Мені 49 років, я пішов на війну, щоб не йшли непідготовлені молоді хлопці без досвіду. Це доля моєї родини, моя доля. Тому я не чекав на повістку, а сам пішов в армію. Бо саме час позбутися сусіда, який ніколи не давав українцями дихати на повну, саме зараз ми здобуємо справжню незалежність, зараз змінюється наш менталітет, ми об'єднуємося.

В тилу нам не уявити, наскільки важко, коли на очах гинуть побратими. Валерій Сиверчук відповідає на питання про смерті коротко: це війна.

— Найбільше вражає, коли

«Настрій не найкращий. Коли ти повертаєшся звідти, де тебе люблять, туди, де вбивають, не може бути добре»

до тебе прилітає ракета і руйнує пункт дислокації, — говорить начмед танкової бригади. — І ти дістаєш своїх побратимів, живих і мертвих. Війна — страшна річ, позитивних вражень немає. Ти повинен із холодним серцем бути. Просто виконувати свою справу. У моєму випадку — рятувати життя. Танкіст заряджає і стріляє в потрібному напрямку й не обдумує деталі. Так і я: просто виконую свою роботу. Емоційна складова відходить на другий план. Присутня, так би мовити, спортивна злість, яка допомагає виграти змагання.

ТВЕРДО ЗНАЄ, ЩО МИ ПЕРЕМОЖЕМО

Валерій Сиверчук переконаний: розслабитися не час, ми маємо справу з добре озброєним і криводушним сусідом.

Ресторатор і бойовий медик Валерій Сиверчук: «Мене просто розпиряє сьогодні від гордості, що я українець!»

— Цивільним здавалося, що у нас війни немає, але всі сім років ми воювали, — говорить земляк. — В періоді між АТО і повномасштабною війною я допомагав армії, ми внутрішньо готувалися до війни. Переконаний, Україна переможе, тільки якою ціною і за який період? Це буде залежати від того, як нам буде допомагати Європа і світ. На заході відкрили очі, оскільки теж розуміють, що їх може чекати наша доля. Поки немає приводу розслабитися і тим, хто на передовій, і тим, хто в тилу. Бо в Путіна на обличчі написано, що Україну треба знищити. Але ми вистіймо, рашистську імперію очікує крах.

Начмед танкової бригади наскільки захоплюється відвагою військових на передовій, на стільки ж ненавидить українців, які в тилу наживаються на армії.

— Ті, що наживаються на армії, я їх людьми не вважаю, то тварюки, — каже Сиверчук. — А всі інші в тилу мають нормально жити і працювати. Не забувати, що йде війна і підтримувати армію, але заламувати руки і покривати голову попелом не варто. А тим, хто яйце по 17 гривень продає, тим треба ламати руки.

Підполковник медичної служби каже, що майже за рік великої

війни зрозумів чимало.

— Головний підсумок року — ми переможемо. Бо, коли вдерся ворог рік тому, спочатку не було зрозуміло нічого. Потім було зрозуміло, що можемо відстоювати нашу територію. Зараз я впевнений, що ми переможемо. Тільки коли, якою ціною і з яким кінцевим результатом: ці питання теж дуже важкі. Можемо перемогти і влітку, і через рік, півтора. Якщо будемо звільняти наші окуповані території, то ціна може бути дуже важкою. І у якому вигляді ми уявляємо нашу перемогу? Вихід на кордони 1991 року — це було б чудово. А скільки покласти за Донецьк і Крим? Але ми скільки покладали героїв за Бахмут, який до цих пір не взяли. Але і після того ніхто не гарантуватиме нам мир. Вони ще довго можуть жбурляти через кордон чим попало.

За рік повномасштабної війни наше військо зміцнилося прямо на моїх очах, за цей час українська нація постала з граніту на очах усього світу. Чесно, то мене просто розпиряє сьогодні від гордості, що я українець. І це дуже круто насправді, не дивлячись, що нам всім прийшлося пережити стільки горя заради цього.

Щоб бачили за числами війни обличчя, а не статистику

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ, RIA, (067)4333535

У Вінниці немає пам'ятника, дошки, символічного місця з фотокартками воїнів, які загинули за нашу з вами незалежність. Колись це все буде. Але 24 лютого, в річницю повномасштабного вторгнення росії в Україну, живі хочуть вшанувати мертвих. Для цього на площі Шевченка розмістили тимчасову Дошку Пошани.

Тут поки що 28 фото. Зовсім молодих і доволі зрілих, з посмішками на обличчях, або без. Зі зморшками, з сивиною, з...

Їх набагато більше, ніж 28. Просто стільки фотокарток загинувших воїнів поки що принесли їх родини, аби повісити на символічну Дошку Пошани. Звичайне

банерне полотно, яке розмістили на площі Шевченка.

Це була ініціатива головного редактора RIA Вадима Павлова і рідних загинувших воїнів. Щоб хоч таким чином у цей день, у річницю війни, ті, що живуть, побачили тих, хто за них помер. Вклонилися, помолилися, покладали квіти, ще раз сказали: «Дякую і спочивай».

Тут з восьмої ранку вже були родини загинувших із фотокартками. Розтягнули банер, приклеїли світліни. О дев'ятий до Пам'ятного знаку Небесній сотні, загинувшим за Україну Героям та інтерактивної стели пам'яті на площі Тараса Шевченка з квітами прийшли з міськради.

— 24 лютого, річниця війни, і ми знали, що адміністрація міста буде вшановувати пам'ять заги-

блих, — говорить Наталя Карпова, мати капітана Романа Карпова, який воював у складі 95 бригади і загинув 23 квітня неподалік міста Ізюм у Харківській області. — Але жодної дошки пошани, жодного пам'ятника, жодного портрета, щоб покласти квіти, у Вінниці немає. Тому вирішили встановити тимчасовий банер. Тут не всі фото. Можна приходити додавати. Щоб вінничани бачили, що за щоденними числами про загинувших є обличчя, а не лише статистика.

Проте 24 лютого закінчиться, а питання про пам'ятник, Дошку пошани, Алею Слави — залишається відкритим.

За словами рідних загинувших, у міській раді планують встановити інтерактивну дошку — екран, на якому з певною періодичністю

Мами розміщують фото синів. «Зупинись! Вшануй пам'ять загинувших героїв!» Так написано на символічній Дошці Пам'яті

будуть транслювати світліни воїнів — і це неправильно. Тому що це не може бути просто миготіння облич.

— Я написала звернення у міську та обласну раду для того, щоб на площі Незалежності була Алея Пошани, — розповідає Наталя Карпова. — Щоб були фото, щоб на фото була інформація про кожну людину, яка поклала своє життя. Щоб живі люди бачили вік людей, які загинули на цій війні — що це молодь від 18 років.

Щоб була інформація про те, де служили Герої. Що це і нацгвардія, і піхота, і Повітряні сили, і прикордонники, і поліція... щоб люди бачили, що на всіх фронтах вінничани боронять Україну. Сьогодні має бути сесія, де розглядатимуть це питання.

Пізніше стало відомо, що вінницький міський голова Сергій Моргунов ініціював створення робочої групи з питань вшанування пам'яті загинувших у російсько-українській війні.

ФІЛЬМ ПРО ПРИКОРДОННИКІВ ВАРТО ПОБАЧИТИ ВСІМ

Про тих, хто не здався! ■

У вінницьких кінотеатрах триває показ військової драми «Мирний-21» Ахтема Сеїтаблаєва. В основі стрічки — реальна історія луганських прикордонників, яких на початку війни у 2014-му сепаратисти і російські спецслужби марно намагалися змусити скласти зброю і зрадити Україну

ВАЛЕНТИНА
 КИРИЛЬЧУК, RIA,
 (096)3145155

Свою назву фільм «Мирний-21» отримав не випадково.

Саме за адресою: квартал Мирний, 21 — був розташований Луганський прикордонний загін і саме там відбулися реальні фатальні події на початку війни у 2014 році.

«Як у Криму у нас не буде!» — односторонньо вирішили відважні прикордонники, взяли до рук зброю і не зрадили присязі. А вже Луганськ завжди був, є і буде українською землею.

Після численних відмов здається, 2 червня 2014 року о четвертій ранку російські бойовики відкрили вогонь. Територію Луганського прикордонного загону, розташованого за 100 метрів від житлових будинків, обстрілювали з автоматів, кулеметів і ручних протитанкових гранатометів... Дві доби загін тримав оборону, не маючи достатньої зброї, і робив усе, щоб захистити кордон. Відступив до Луганського аеропорту, лише отримавши відповідний наказ.

Вражаючи історію незламності прикордонників, які дали бій окупантам, попри перевагу ворога в силі та техніці, й увійшли в історію під грифом «ті, що не здалися», зняв знаменитий режисер, а нині — молодший сержант ЗСУ Ахтем Сеїтаблаєв. Як і його попередній фільм «Кіборги», «Мирний-21» — це не просто воєнна драма, це фільм

про справжнє життя українських військових.

— Зараз і навіки в історії ЗСУ — наші герої і янголи-охоронці! Ми присвячуємо це кіно всім захисникам та захисницям, які виборюють свободу та незалежність України на фронті і в тилу. А також присвячуємо цю стрічку загиблому актору Паші Лі, який зіграв у нашому фільмі свою останню роль капітана Осіріса, — говорить режисер Ахтем Сеїтаблаєв.

ФІЛЬМ КОНСУЛЬТУВАВ ПОЛКОВНИК ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ

«Мирний-21» поєднує жанри екшну, детективу, нуару та реалістичної драми. Сюжетна канва фільму відтворює хронологію реальних подій, піднімаючи питання довіри.

— Як жакливо, коли вона зникає, як важко вона набувається, і як добре, коли вона є. Це питання універсальне і стосується будь-якої сфери в житті людини, чи то родини, чи кола друзів. Особливо ж гостро це питання проявляється в колективі людей, які знаходяться в авангарді під час бойових зіткнень, — відзначає режисер. — Просто уявіть собі хоча б тиждень життя, коли ви не можете вірити ані другові, ані коханій людині, ані батькам, а іноді й самому собі. Це жакливе почуття, жити з яким неможливо.

Вперше про подвиг Луганського прикордонного загону Ахтем Сеїтаблаєв дізнався у 2014-му.

— Це був рік, коли я на власні очі бачив анексію Криму та схе-

«Перший постріл у ворога буде мій», — ці слова командира прикордонного загону, проймають до мурах. Прообразом героя став нинішній очільник Держприкордонслужби Сергій Дейнеко, який і повів «зелені берет» в бій

ми, які за цим стояли, — згадує режисер. — Півострів майже безкровно перейшов до рук росії через місцевий фактор. У Луганську ситуація була аналогічна: 85% особового складу Луганського прикордонного загону були місцевими. Але на відміну від кримського сценарію, прикордонники залишилися вірними присязі та боронили державність України.

«Про подвиг наших прикордонників на Луганщині мало хто знає. А вже це сталося на самому початку війни»

ни попри кровні зв'язки та всі хитрощі російських спецслужб. У 2020 році на Берлінському кінофестивалі Павло Сушко поділився зі мною мрією зняти фільм про історію захисту Луганського прикордонного загону. Звичайно, я добре пам'ятав її, свої емоції та враження, коли Сергій Дейнеко ділився цією історією в одній із програм циклу передач «Хорообрі серця», ведучим якої був тоді я.

Що цікаво, Павло тоді сказав, що це кіно про героїзм прикордонників зможе зняти лише я. Через деякий час Павло організував зустріч із головою Державної прикордонної служби, яким на той час став Сергій Дейнеко. Тоді я зрозумів, що ця історія варта, щоб її почули та відчули всі.

Аби сценарій був посправжньому реалістичним, до роботи залучили військового консультанта, чинного полковника Державної прикордонної служби Анатолія Коцюрбу. Він, до речі, теж служив прикордонником у Луганську, але за рік до «руської весни» його перевели. Про події штурму він знає від колег із перших уст.

— На відміну від захисту Донецького аеропорту, про подвиг українських прикордонників мало хто знає, адже це сталося на самому початку війни, — розповідає Анатолій Коцюрба.

Він пригадує, що утримувати оборону прикордонникам допомогли вертольоти, які прийшли на допомогу і знищили сепаратистські міномети.

— Оскільки більшість бійців були місцевими, сепаратисти тиснули психологічно і підсилювали до будівлі родичів, щоб деморалізувати. У фільмі ми показуємо, на які хитрощі йшли російські спецслужби, щоб зламати наших бійців, — зазначає один із продюсерів фільму Дмитро Маліч.

ЛУГАНЩИНУ ЗНАЙШЛИ ПІД КИЄВОМ

Оскільки відзняти історію сміливих прикордонників безпосередньо у Луганській області зараз, на жаль, неможливо, творці шукали локації у Києві. Кіношлях прикордонників після дводенного бою збирали по крихах: десь знімали лише галявину, десь ліс, десь фіксували місцину всього для кількох кадрів. Зрештою КПП луганської прикордонної частини стала військова частина у Василькові, штаб прикордонників відзняли у київському підвалі, а медпункт — у бомбосховищі.

Художник-постановник Швекет Сейдаметов, із яким Ахтем Сеїтаблаєв співпрацює практично

у кожному проекті, із завданням створити атмосферу Луганська 2014 року впорався на відмінно.

— Щоб зняти штаб прикордонників, ми шукали приміщення, яке б можна було трохи поспува. Але знайшли таке прекрасне, зippedоване, що ми його навіть ще й прикрасили. Нас власники спитали, мовляв, ви ж нам залишите все, як було? Я їм кажу — це буде важко, нам доведеться трохи поремонтувати. Згідно з історією, наші прикордонники готувались до нападу, тому я так собі подумав, що вони мали встигнути якось облаштуватися в цьому бомбосховищі, — розказує Швекет Сейдаметов.

«ЗАРАЗ ДОДАВ БИ У ФІЛЬМ СЦЕНУ, ЯКА ПОКАЗУЄ ДНО РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ»

— Як режисер, знімаючи фільм про події російсько-української війни, що розпочалася у 2014 році, я обходив сцени спілкування між українськими і російськими солдатами, оскільки спілкування з боку росіян було на рівні homo sapiens. Та зараз я би додав як мінімум одну сцену, у якій би показав весь морок, чуму та дно, які уособлює в собі російська армія, — зізнається Ахтем Сеїтаблаєв. — Звірства, які відбуваються, не мають жодного відношення до людини як до створіння Божого. І я вважаю, що після подій у Бучі, Ірпені, Гостомелі, Бородянці, Маріуполі, Харкові, Ізюмі всі вчинки російських військових мають бути відображені у мистецтві всіх жанрів, щоб жоден представник українського культурного ландшафту більше ніколи не посмів промовити, що «культура поза політикою».

Фільм «Мирний-21» вінничани можуть побачити у всіх кінотеатрах міста: у «Smartcinema», «Сінема Сіті» та «Родині».

За рішенням творців фільму, 10 гривень із кожного квитка будуть спрямовані на проект «Довгі РУКи ТРО», а саме — на розвідувально-ударний комплекс зі 120-мм мінометами для 111-ої окремої бригади територіальної оборони Луганської області.

Зірковий склад і остання роль Паші Лі

Ахтем Сеїтаблаєв ще до початку зйомок знав, хто гратиме у його фільмі. Зокрема, окрім відомих акторів брали участь справжні військові.

Головну роль у фільмі втілює заслужений артист України Андрій Самінін, актор Київського театру драми і комедії на лівому березі, з яким Ахтем Сеїтаблаєв уже працював у картинах «Чемпіони з підвороття» та «Хайтарма».

Також у фільмі знялися десятки українських зірок екрану: актор-тероборонівець Олексій Тритенко («Крути. 1918», «Я працюю на цвинтарі»), Євген Ламах («Крути. 1918», «Черкаси»), «Іловайськ 2014. Батальйон Донбас»), Максим Девізоров («Перші ластівки», «Номери»), Роман Ясіновський («Кіборги»), Андрій Мостренко («Доброволець», «Чорний ворон»), за-

служений артист України Віктор Жданов, Лорена Колібабчук, Лариса Руснак, Сергій Фролов, Марія Штофа, Зоя Власенко. Свою останню роль у фільмі зіграв 33-річний Паша Лі («Штольня», «Тіні забутих предків», «SelfieParty»). Із початку повномасштабного вторгнення актор працював у волонтерському штабі міської ради Ірпеня і 6 березня загинув від обстрілів, рятуючи людей під час евакуації.

— Ми не лише разом грали у виставах, а були друзями. У те, що Паша загинув, я взагалі не повірив. І коли стояв біля його труни, не вірив, бо Пашка настільки світла людина, що у це неможливо було повірити, — каже Ахтем Сеїтаблаєв.

Герой Паші Лі у фільмі — це майже він. За сюжетом, під час одного із допитів він розповідає, що батько

у нього кореєць, мама — із Заходу України, а сам він — гуцул, який народився в Євпаторії, чим збиває з пантелику того, хто допитує. А це, власне, і є реальна біографія Паші Лі.

Як згадує режисер, під час зйомок вони з Лі довго розмірковували і не знали, який позивний придумати його персонажу.

— Оскільки Паша розбирався в єгиптології, вирішили обрати ім'я бога відродження та царя потойбічного світу Осіріса. А ще раніше в Криму було селище під назвою Айсерес, яке також має свій символізм, — відзначає Ахтем Сеїтаблаєв. — Напередодні поховання відбулася майже містична історія: мені від друга прийшло повідомлення, де саме відбудеться прощання з Пашею. Воно проходило у похоронному бюро «Осіріс».

«ЦЕ НЕ ЛЮДИ». ВОЇН ПОКАЗАВ, НА КОГО СХОЖІ РАШИСТИ

Особлива зброя ■ Серію робіт комп'ютерної графіки, що викривають гниле нутро орків, підготував вінничанин, який нині серед захисників країни. Він чи не єдиний із військових, у кого на грудях є нашивка з родовим гербом. Журналісту RIA вдалося поспілкуватися з військовим, який володіє незвичайним видом зброї

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067)1079091

Автор галереї орків у вигляді тварин — вінничанин Андрій Пістолькорс, митець, ювелір, майстер литва, працював у ювелірній компанії «Діадема». Нині він у лавах захисників країни. Його проект дуже вдало відтворює тваринну суть росіян, які прийшли до нас зі зброєю в руках. Свій творчий доробок він розмістив у Фейсбуці.

«ГАРНО ВДАЛОСЯ ЗОБРАЗИТИ ГИДОТУ!»

«Свиняче рило орка — це шедевр!» Так висловився про одну з робіт Пістолькорса дописувач у коментарі на Андрієвій сторінці у Фейсбуці.

«Дивися на ці роботи і ще більше переконуєшся, яке гниле нутро у рашистів, — це ще один відгук на творчий доробок Пістолькорса. — Андрій допоміг краще розгледіти природу варварів. Він вдало вибрав порівняння: росіяни у військовій формі не люди, це тварини, люди

не можуть так робити, як роблять агресори, — вбивати, гвалтувати, руйнувати житло...»

«Переглядаю зображення і розумію, що у росіян нічого людського», — ще один відгук у Фейсбуці на проект митця.

«Гарно вдалося зобразити гиду!» — схвалою доробок читачка у коментарі.

Журналіст RIA запитав у пана Андрія, чи не має наміру продовжити серію?

— Нудить від такого, — каже він. — Тому тимчасово призупинив роботу над зображеннями вирождів із тваринним нутром.

Андрій теж залишив свої записи біля деяких «портретів».

Ось один з них: «Кожен повинен знати свого ворога за його свинячим рилом». Або ще підпис: «Класичний тип болотного орка у його природному стані».

НЕ ПОСПІШАВ ПОКАЗУВАТИ

Ідея проекту не виникла спонтанно. Її виношував певний час, формувал образи. До речі, він дуже вимогливий до себе. Зроблене не поспішав виносити на загал. Каже, час оцінки і сумнівів тривав майже стільки,

як процес виконання самого проекту.

На запитання, як працював, якими інструментами користувався, пан Андрій відповів так: «Комп'ютерною графікою займаюся уже 30 років. Намагаюся використовувати всі наявні інструменти, вивчаю нові програми, уважно стежу за прогресом у сфері нових технологій».

Каже, що в його нинішніх умовах це не дуже вдається, але

«Нудить від такого. Тому тимчасово призупинив роботу над зображеннями вирождів з тваринним нутром»

оптимізм і віра у краще додають сил. Натхнення черпає з позитивних повідомлень із фронту і абсолютної віри у нашу Перемогу!

У НЬОГО НА ГРУДЯХ — РОДОВИЙ ГЕРБ

На однострої в Андрія Пістолькорса є нашивка із зображенням родового герба. На це звернув увагу історик Максим Царенко.

— Використання родових гер-

Андрій каже, що ідея проекту не виникла спонтанно. Її виношував певний час, формувал образи

бів лицарями на полі бою було звичним явищем у давні часи, — каже пан Максим. — Здавалося б, минули століття, і все змінилося. Але ж ні! Вінничанин Андрій Пістолькорс носить на плітоносці патч із мотивом родинного шляхетського герба, здобутого його предком ще під час Тридцятилітньої війни. Якщо точніше, у 1631 році. Часи минають — лицарі залишаються!

Пан Максим додав ще одну ці-

каву інформацію. За його словами, Андрій Пістолькорс має намір створити герб для свого батальйону. Вже розмовляли на цю тему.

Андрій цікавився подробицями того, як Максим працював над розробкою і створенням прапора. Нагадаємо, робив він це для 9 батальйону територіальної оборони у 2014 році. Саме тоді створили цей підрозділ, який нині входить до складу 59-ї бригади ЗСУ і має своє знамено.

Пістолькорс — це схрещені пістолі

Андрій Пістолькорс — випускник Вінницького педагогічного університету. Комп'ютерною графікою займається упродовж 30-ти років. Працював на україно-американській фірмі, де створювали енциклопедії й ігри. Присвятив 15 років роботи на вінницькій юве-

лірній фірмі «Діадема». Працював ювеліром, майстром литва. Його вироби представляли на різноманітних виставках, зокрема, зарубіжних. До появи принтерів займався ліпленням, виливав скульптурні мініатюри. Відкрив власне мале підприємство

зі створення ексклюзивної сувенірної продукції. Постійно вивчає нові комп'ютерні програми і технології. Вільний час присвячує продовженню вивчення свого роду Пістолькорсів. До речі, це слово у перекладі зі шведської означає схрещені пістолі.

РЕКЛАМА

НАРКОЛОГІЧНА КЛІНІКА "МОНОЛІТ" 517276

НАРКОМАНІЯ
АЛКОГОЛІЗМ
ІГРОМАНІЯ

24/7 СТАЦІОНАР • КОДУВАННЯ

(098) 600 600 8

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

516112

ІТА Реєструйся на сайті: **ITA.IN.UA**

Стань професійним тестувальником

067 431-19-21

9 місяців інтенсивного навчання і ти — **QA!**

Разом з Вінницькою ІТ-Академією

КІНО

SMARTCINEMA

(вул. Оводова, 51, ТЦ «Sky Park»,
4 поверх тел. (096)003-50-50)

Мирний-21

Військова драма. 1.03, поч. о 10.00, 12.00,
16.30, 16.50, 21.00, 21.20
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Ведмідь під кайфом

Трилер. 1.03, поч. о 12.30, 14.40, 19.10, 21.40
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Два шефи — забгато

Комедія. 1.03, поч. о 10.00, 14.30, 21.30
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Імперія у вогні

Драма. 1.03, поч. о 10.10
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Людина-мураха та Оса: квантоманія

Пригоди. 1.03, поч. о 9.20, 10.20, 12.00, 13.00,
14.40, 15.40, 17.30, 18.20, 20.00, 21.00
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Демонічне прокляття Абізу

Трилер. 1.03, поч. о 21.20
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Супер Майк: останній танець

Детектив. 1.03, поч. о 16.30, 16.50, 19.00, 21.20
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Кіт у чоботях 2: останнє бажання

Анімація. 1.03, поч. о 9.20, 10.30, 11.30, 12.40,
13.40, 14.50, 15.50, 17.00, 19.10
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Аватар: шлях води

Фентезі. 1.03, поч. о 12.50, 16.30, 18.00, 20.10
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

КІНОТЕАТР «РОДИНА»

(вул. Миколи Оводова, 47. Тел. (068)6704069)

Людина-Мураха та Оса: квантоманія

Екшн. 1.03, поч. о 19.00

Мирний-21

Воєнна драма. 1.03, поч. о 17.00

Кіт у чоботях 2: останнє бажання

Анімація. 1.03, поч. о 10.00, 12.30, 15.00

Щедрик

Драма. 1.03, поч. о 16.00
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Мавка. Лісова пісня

Анімація. 1.03, поч. о 10.00, 12.00, 14.00
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

Відлуння

Драма. 1.03, поч. о 18.30
З 2.03 довідка за тел. (096)00035050)

КІНОТЕАТР «СІНЕМА СІТІ»

(Мегамолл, вул. 600-річчя, 17 Е)

Мирний-21

Воєнна драма
1.03, поч. о 10.00, 12.10, 14.30, 19.15
З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

Людина-мураха та Оса: квантоманія

Пригоди. 1.03, поч. о 10.00, 11.00, 11.30, 12.45,
13.30, 14.00, 15.30, 16.00, 16.30, 17.15, 18.15,
18.30, 19.00

З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

Ведмідь під кайфом

Трилер
1.03, поч. о 10.40, 12.40, 14.35, 16.30, 19.40
З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

Битва шефів

Комедія. 1.03, поч. о 20.40
З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

Супер Майк: останній танець

Детектив. 1.03, поч. о 17.00
З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

Операція «Фортуна»: мистецтво перемоги

Екшн. 1.03, поч. о 14.45, 20.10
З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

Аватар: шлях води

Фентезі. 1.03, поч. об 11.00, 18.30
З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

Кіт у чоботях 2: останнє бажання

Анімація
1.03, поч. о 14.45, 20.10
З 2.03 довідка за тел. (080)0308111

ТЕАТР

ТЕАТР САДОВСЬКОГО

(вул. Театральна, 13. тел. 67-09-07, 67-26-54)

Ніч вовків

Прем'єра. Драма
2.03-3.03, поч. о 18.00

Аліса в Країні чудес

Музично-фантастична подорож
4.03, поч. о 12.00

Воп appetit, або Гарнір по-французьки

Комедія
4.03, поч. о 18.00

Бал негідників

Мала сцена. Детективна комедія для дорослих
7.03, поч. о 18.00

КВІТКА

Пісня наяву й у снах
8.03, поч. о 18.00

Маруся Чурай

Поєма для театру
9.03, поч. о 18.00

Смішні гроші

Комедія для дорослих
10.03, поч. о 18.00

Попелюшка

Казковий мюзикл
11.03, поч. о 12.00

Чай з м'ятою чи з лимоном?

Комедія
11.03, поч. о 18.00

Дім, у якому переночував Бог

Мала сцена. Лірична комедія
14.03, поч. о 18.00

Ассо та Піаф

Мала сцена. Сторінка життя відомої співачки
15.03, поч. о 18.00

За двома зайцями

Музична комедія
16.03, поч. о 18.00

ТЕАТР ЛЯЛЬОК

(Хмельницьке шосе, 7. Тел. (097)7033530)

Коза-Дереза

Вистава за мотивами дитячої опери М. Лисенка
4.03, поч. об 11.00 та 13.00

Вовк та трое поросят

Віршована комедія за мотивами англійської казки
5.03, поч. об 11.00 та 13.00

ЕКСПУРСІЯ

Підземеллями та катакомбами храму Діви Марії Ангельської

Експурсії Вінницькими підземеллями розпочали проводити ще у 2016 році. У вересні 2016 року місцеві брати капучини у Вінниці відсвяткували 270 річницю прибуття братів до нашого міста. На честь свята всі бажаючі могли переглянути фільм про монастир, послушали орган, а отець Костянтин Морозов презентував своє історичне дослідження «І він буде вам свідком». Архітектор та краєзнавець Євген Совінський підготував до свята модель монастиря. Найбільш наполегливі змогли у той день пройти екскурсією по спорудах та підземеллях монастиря. Відтоді екскурсії стали постійними, а всі секрети з життя обителі розповідає знаний вінницький історик Олександр Федоришен.

Вартість квитків: 50 грн - дорослий, 40 грн - студентський, 30 грн - учнівський.

Формат екскурсії - благодійний.

Відвідини цього маршруту - ваша пожертва на процес подальшої реставрації, дослідження катакомб та повернення минулої величі історичній пам'ятці.

Записатись на екскурсію можна за телефонами: (063)1003325, (068)6415996.

КОНЦЕРТИ

ФІІНКА 9 березня! Тур «Гуцулія рулить»

Шалений гуцульський драйв, колоритний діалект, запальні танці і стильні сучасні етно-хіти, у яких є все: традиції, реп-мотиви, потужний вокал і всепоглинаючий український запал — везе у Вінницю яскрава ФІІНКА! На великому концерті «Гуцулія рулить» 9 березня о 19.00 у концерт-холі «Mont Blanc» готуйтеся до справжнього відриву! ФІІНКА скорила серця мільйонів єврофанів, давши драйву на Національному відборі «Євробачення», а тепер презентує Вінницю все розмаїття своєї неординарної творчості. Буде дуууже яскраво! А частина коштів із кожного квитка буде передана на підтримку ЗСУ. Квитки — 300-600 гривень. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, Вінницькій філармонії, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, магазинах Rock-n-Roll і Aladdin, центрі розвитку Origami.

Гурт «МЕРІ»**18 березня у Вінниці**

«Так, я з України!» — гучно заспіваємо разом із Віктором Винником і гуртом «МЕРІ» на великому концерті 18 березня о 19.00 у Royal

pub! Міць української рок-музики, драйв улюблених хітів, ширість спілкування і багато-багато сюрпризів — концерт буде незабутнім і подарує всім можливість відірватися на повну! Драйвові, романтичні та закохані Віктор Винник і «МЕРІ» виконають всі свої найкращі хіти за 27 років на сцені та створять надзвичайну атмосферу щирого українського року найвищого ґатунку! Приходьте всі, хто з України! Квитки — 350 гривень. Купуйте онлайн на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, Royal pub, Вінницькій обласній філармонії, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, магазинах Rock-n-Roll, «Мобі Дік», Aladdin, центрі розвитку Origami.

Театр тіней TEULIS із новим шоу у Вінниці!

Всесвітньовідомий театр тіней TEULIS їде у Вінницю! 19 березня о 19.00 у театрі ім. Садовського побачимо магічне шоу і поєднання

акробатики, хореографії, оптичних ілюзій, музики та приоломшливих відеопроекцій, які вразять кожного. Доводячи, що всі фантазії можна оживити за допомогою тіней людського тіла, театр TEULIS підкорив і здивував багато світових столиць. За останні 8 років театр тіней TEULIS був фіналістом найбільших талант-шоу в Італії, Туреччині, Чехії та Словаччині. Приходьте всією родиною побачити незабутнє шоу від найбільш незвичайного і затребуваного театру. Квитки — від 300 до 460 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, Rock-n-Roll, «Мобі Дік», Aladdin, Origami.

13 березня вистава «Як виростити чоловіка в домашніх умовах?»

Неперевершена Юма Вітовська і Олексій Гнатковський 13 березня о 19.00 у театрі ім. Садовського з гарячою комедійною виставою про стосунки чоловіків і жінок «Як виростити чоловіка в домашніх умовах?» У центрі сюжету — історія сильної красуні Мар'яни. Вона має чудову роботу, гроші... Все, крім кохання! Або хоча б просто чоловіка. В один прекрасний вечір вона побачила рекламу про те, що ідеального чоловіка можна тільки виростити... Навіть в домашніх умовах! Вистава здивує всіх неочікуваним і бурхливим фіналом, а також блискучою імпровізацією та інтерактивом і взаємодією із глядачами. Квитки від 230 до 530 гривень. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, магазинах Rock-n-Roll і Aladdin, Origami.

Сергій Асафатов 21 квітня у Вінниці

Буде магія, яка торкнеться серця кожного! Надзвичайний Сергій Асафатов 21 квітня о 19.00 у театрі ім. Садовського з новою концертною програмою!

Разом заспіваємо наші улюблені «Море», «Заведу kota», «Люди їдуть від людей», «Золото», «Дякую за світанки», а також «Крим», «Туман», «Нові вершини», «Музика», «Дзеркало» — будуть всі найулюбленіші хіти та багато нових сюрпризів! Дивовижний оксамитовий голос Сергія Асафатова проймає до мурах! А концерти завжди проходять із таким драйвом і винятковою атмосферою, що жодних слів не вистачить, аби описати цей захват і ейфорію від пережитої бурі емоцій! Квитки від 290 до 640 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, Rock-n-Roll, Aladdin, Origami.

Бампер і Сус. Тур «Гуси-гуси га-га-га»

«Бампер і Сус» 13 травня о 19.00 у театрі ім. Садовського з новою полум'яною програмою «Гуси-гуси га-га-га!» Це буде найгарячіший концерт весни на підтримку ЗСУ від улюбленців публіки, гурту пекучого гумору і мільйонерів за переглядами у YouTube. «Бампер і Сус» привезуть нові гарячі жарти без цензури, незламний позитив і те втілення народної мудрості, яке ви розберете на цитати! Буде гостро, тонко і в саме яблучко! Концерт стане рекордним за кількістю усмішок, сміху й інтерактивів, тож готуйтеся до гарячих розіграшів і аукціонів! Кожний квиточок стане донатом для купівлі автівок для ЗСУ. Квитки від 230 до 530 грн. Купуйте на сайті afisha.vn.ua та у касах у театрі ім. Садовського, філармонії, готелі «Франція», «Артинов», CHERDAK, Rock-n-Roll, Aladdin, Origami.

ДІТАМ

Найкраще дитяче свято з дитячою святковою агенцією Вжик

У вашої дитини незабаром день народження? Ми готові допомогти організувати найгучнішу kids party цього міста!

Наші переваги:

■ ми команда креативних і веселих аніматорів та організаторів

- досвід роботи понад 9 років
- тільки якісні костюми
- цікаві сценарії, конкурси та ігри
- авторські шоу-програми

Ми пропонуємо:

- аніматори (більше 50 персонажів)
- шоу-програми (шоу мильних бульбашок, хімічне шоу, фольговане шоу, неонове шоу)
- майстер-класи
- аквагрім
- піньяти та шар-сюрпризи
- солодка вата
- оформлення свята

Звертайтеся за телефоном
+380637567527 — Анастасія
Або пишіть в direct @prazdnik_vzhik

АНЕКДОТИ

Пливуть два українці річкою і бачать — москаль топиться і кричить:
— Памагіте, help, hilfe, aiuto!
І один українець другому каже:
— Диви, скільки він мов знає, краще б плавати навчився.

— Кохана, зроби мені чаю.
— Я так втомилася, зроби сам.
— А я не втомився? Я, між іншим, на роботі був!
— Добре, не будемо сваритися, давай так — я зроблю чай тобі, а ти — мені.
— Давай, ось твій чай!
— Я перехотіла, пий сам!

Нові союзники рф пообіцяли, що поставлять росії сотні леопардів як тільки їх спіймають.

Заходять якість у бар лнривець, днривець і москаль і кажуть до бармена: «Нам как всегда». І їм дали тягла.

Мама раніше:
— Як ти це ще не знайшов роботу?! Ігор із другого під'їзду вже три роки програмістом працює!
Мама зараз:
— Як це ти ще не підбив жодного танка?! Ігор з другого під'їзду вже два підірвав, і ще один потім додому привезе!

Додіки знову витратили мільйони доларів на ракети, щоб продавчиня в «Арома Кави», закотивши очі, пішла вмикати генератор.

Оголошуємо флешмоб: «2 дні без русофобії та вбивства москалів!» Цей захід триватиме з 30 по 31 лютого.

Цікавий факт! Від миски вівсянки зранку більше користі, аніж від усієї русні.

Начальник карного розшуку викликає двох слідчих, що упустили злочинця, за котрим вони слідкували.
— Як це могло статися?
— Він пішов у кіно.
— А ви?
— А ми цей фільм вже бачили...

Дві жінки розмовляють телефоном:
— Ой, подруго, сенсація, мої сусіди розлучилися!

— Так, а така була добра пара, а чого це вони раптом?
— Та мої труси з балкона вітром на їхній балкон перенесло!

Дуже важко після 30 різко починати займатися спортом. Потрібен спеціальний одяг, спеціальні кроси, спеціальні гроші, спеціальне тіло — бо те, що є, дуже болять.

— Хотілося б мені знати, що за крупу я зараз їм?
— Це булгур.
— Що?
— Булгур. Як Дол Гулдур, лише булгур.
— Що?
— Булгур, булгур!
— У мене таке почуття, ніби я розмовляю з голубом.

Внучка питає у бабусі:
— Бабцю, ти на якому-небудь інструменті граєш?
— Тільки на нервах.
— Дідусю, а ти?
— А я і є інструмент!

— Кумо, піст почався, м'яса не можна, рибу не можна, з чоловіком не можна.
— А з моїм можна, він у мене ні риба, ні м'ясо.

— Тату, у мене для тебе гарна новина!
— І яка це новина, синку?
— Ти не даремно платив за страховку свого автомобіля!

— Тобі потрібні інструменти, щоб справлятися зі злістю.
— Кувалда?
— Ні, щось типу дихання.
— Вогнем? Можете мене навчити дихати вогнем?

50-річний чоловік прийшов до коханки. Зайшов у під'їзд, бачить оголошення: «Ліфт не працює», а йти на 15-й поверх. Та пофіг, крила кохання самі донесуть! На 3 поверх залетів бігом, на 6 дійшов кроком, на 8 дістав валідол, на 12 сів на сходинку і бурмоче:
— Хоч би цієї ку@ви вдома не було!

— Хочеш морозиво в стаканчику?
— Я не люблю морозиво.
— Чому?
— Тому, що в стаканчику я люблю віскі.

ГОРОСКОП

ОВЕН
Цього тижня сміливо будуйте грандіозні плани, їм забезпечене чудове майбутнє. Зараз краще діяти поодиночці — спроби об'єднатися з кимось для досягнення цілей великою успіху не принесуть.

ТЕЛЕЦЬ
Не варто рухатися за звичним колом, виходьте на нові простори. Час замислитися про підвищення професійного рівня. Корисно буде відійти від традиційних принципів у роботі та в особистому житті.

БЛИЗНЮКИ
Цього тижня при мінімумі зусиль ви зможете змінити своє життя на краще. Зосередьтеся на поставленій меті і впевнено крокуйте. Ви опинитесь в епіцентрі важливих подій.

РАК
Цього тижня є ймовірність виникнення кризових ситуацій, проте ви їх подолаєте. Важливо зберігати спокій та доброзичливість. Турбуватися не варто, тим більше, що ваш авторитет на роботі непорушний.

ЛЕВ
Цього тижня стане зрозуміло, що у вас є своя позиція щодо ключових питань. Якщо ви з чимось не згодні, висловлюйте свої заперечення одразу. Щоб досягти успіху, вам краще не поспішати.

ДІВА
Перед вами стоятиме важливий вибір, доведеться вирішувати серйозні проблеми. Найкраща тактика поведінки — це спокійно робити свою справу, і ваші старання будуть обов'язково оцінені.

ТЕРЕЗИ
Цього тижня вам буде протипоказаний поспіх і зайва метушня, дотримуючись стратегії очікування, ви зможете досягти приголомшливих результатів.

СКОРПІОН
Зусилля, докладені раніше, принесуть плоди у вигляді гонорарів і винагород. Цікаві пропозиції, які ви отримаєте за результатами виконаної роботи потрібно прийняти. Друга половина тижня добре підійде для змін, не бійтеся почати все спочатку.

СТРЕЛЕЦЬ
Цього тижня вам знадобиться вся ваша розсудливість та стриманість, щоб хоч якось пом'якшити вашу імпульсивність. Не можна випускати з уваги деталі, вони допоможуть знайти правильний шлях до успіху. Справ буде чимало та всі термінові.

КОЗЕРІГ
Цього тижня, по можливості, скоротіть обсяг роботи. Надмірна активність загрожуватиме до конфліктної ситуації. Нові знайомства допоможуть отримати однодумців, які посприятимуть вирішенню безлічі робочих моментів.

ВОДОЛІЙ
Тиждень обіцяє бути досить неквапливим і розміреним. Задумані вами плани реалізовуватимуться. Усі колишні конфлікти почнуть благополучно залагоджуватися. Ваші ділові зустрічі увінчаються успіхом.

РИБИ
Успіх вимагатиме великих витрат сил і часу, але не здавайтеся, якщо бачите перед собою чітку мету. Темп роботи краще не збільшувати, а навпаки, знизити, якщо вам так буде зручніше.

ПОГОДА У ВІННИЦІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
СЕРЕДА 1.03	+2 -3	+3 -4	+4 -2
ЧЕТВЕР 2.03	+4 0	+4 -2	+3 -1
П'ЯТНИЦЯ 3.03	+5 0	+5 -1	+7 0
СУБОТА 4.03	+5 +1	+3 0	+5 +1
НЕДІЛЯ 5.03	+6 +1	+2 -2	+4 -1
ПОНЕДІЛОК 6.03	+5 -1	+1 -4	+1 -2
ВІВТОРОК 7.03	+8 0	+1 -6	+1 -3